

CULTURĂ, ARTĂ, TEATRU, POEZIE, FRENEZIE, POLEMICI
JOVIALE, REPLICI TĂIOASE și POLITICOASE, UMOR,
PORTRETE, AMINTIRI, SCRIERI NONCONFORMISTE

Mentor

CHIRPING BIRDS
GAZOUILLIS DES OISEAUX

Nr. 10-11
(20-21)

Anul II / oct.-nov. 2017

Preț 7,00 lei

CIRIPIT de PĂSĂRELE

Director fondator și executiv: Dinu GRIGORESCU

Redactor șef: Vlad LUNGU

CUPRINS

Dinu GRIGORESCU

Ciripitul editorial pag. 2

Puși DINULESCU

Despre inversarea valorilor pag. 3-4

Codruț RADI

Pledoarie pentru teatru pag. 5

Grid MODORCEA

Omul cu chip de sfinx pag. 7

CIRIPITUL ÎNTELEPTULUI

*Fii bun de câte ori se poate. Și
întotdeauna se poate.*

DALAI LAMA (n. 1935),
lider spiritual tibetan

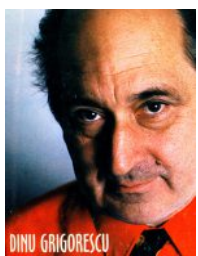
DUPĂ LUPTE MILENARE, CARE AU
DURAT 27 DE ANI, UN DRAMATURG E
NUMIT DIRECTOR DE TEATRU LA
BUCUREȘTI!

HORIA GÂRBEA PREIA TEATRUL
DRAMATURGILOR ROMÂNI,
SUBVENȚIONAT DE PRIMĂRIA CAPEALEI.

CIRIPITUL EDITORIAL

GOLUL DEMOGRAFIC ȘI
PREAPLINUL EMIGRAȚIEI

Prinși în iureșul știrilor de tot felul, mondene, cancanuri și politice, legea pensiilor și farsa accizelor, DNA și etcetera, îmbătați de fumurile și parfumurile vedetelor, fermecați de zodii și astrologie, de numerologie, de Golem și de Kösem, de Eurovisioane și de alte baloane, uităm marea problemă a României: golul demografic. Am postat pe Facebook o analiză sobră, pertinentă a fenomenului demografic luat la bani mărunți de Dr. Doru Pop, Conf. universitar la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj. Doi copii a fost tot ce am putut face, niciun plus demografic. În schimb, nu mă pot lăuda deloc cu deciziile ginecologice luate în perioada interzicerii avorturilor criminale. Nu-mi găsesc scuze. Dar acum, în plină epocă de consum, aflată antipodic față de epoca de aur a lipsei de produse alimentare din anii '70-'90, când paranoia demografiei forțate a atins apogeul, românii continuă să se autocastreze ca nație, preferând să voiajeze, să se distreze și să se menajeze. Autorul analizei minuțioase a fenomenului actual demografic înspăimântă orice om cu scaun la cap. Pierderile mari suferite în cele două războaie mondiale, genocidul comunist al elitelor, emigrarea sașilor și a evreilor au dereglat sporul natural al unei populații arhaice mereu făcătoare de copii, în ciuda vicisitudinilor. La toate aceste

tragice evenimente se adaugă monstruoasa coaliție a sărăciei și a prostiei naționale, încurajată din păcate de la cel mai înalt nivel statal, al emigrării în masă a populației României spre țările Europei occidentale, mereu interesată de achiziția sclavilor, dar și a elitelor, în egală măsură. Muncitori cu grămada, bărbați curajoși, femei ușoare și muncitoare au luat cu asalt Italia, Spania, Vestul. Cifra de 3 milioane echivalează cu populația unor țări mici din Balcani și o depășește, poate, pe cea a României basarabene! Se vrea unirea cu Basarabia și pe de altă parte ne unim cu Italia! Cu un milion de români italieni faci un stat balcanic. Încurajarea emigrației prin politici naționale deficitare sau prin neputința guvernanților de a oferi locuri de muncă unei țări care are nevoie de mari investiții este un pericol de securitate demografică. Nu există alta mai mare; decât războiul.

Copiem tot ce ține de vest, numai ce trebuie nu. Familia americană este caracterizată printr-un număr mare de copii. Și acolo există o presiune a emigranților. La noi, și familiile bogate sunt sărace în copii. Există temerea justificată ca acele cuvinte rostite de Mădălin Voicu să poată deveni, destul de repede, în acest secol, o realitate: romii vor fi mai numeroși decât românii! Populația conlocuitoare va deveni înlocuitoare. Am încheiat citatul. Am avut buni prieteni romi; nu am deloc apartenență pentru xenofobie. Dar nu pot accepta ideea sinuciderii demografice a nației din care fac parte cu acordul tacit al Autorității care încurajează exodul și favorizează adopția alogenilor. Punct.

2 nov. 2017

VÂNAREA POEZIEI ȘI A PICTURII
LA POSADA

Poetul **Codruț RADI** și Dinu Grigorescu, cu soțiile și câțiva prieteni, în umbra prințesei Martha Bibescu, după evenimentul cultural, poetic și pictural, organizat în salonul din incinta Muzeului Cinegetic Posada, care găzduiește expoziția trofeelor de urși, capre negre, cerbi și alte trofee ale faunei sălbatice din România, doborâte în majoritate de Nicolae Ceaușescu și de

urmașii lui vânători, din structurile puterii politice cu acces mai facil la fondul național de vânatoare al României.

Un muzeu fabulos pe lângă care trec grăbite mașinile (dacă nu urcă în weekend bară la bară), cu o r e c l a m ă m o d e s t ă , convențională, de muzeu oarecare, deși este unul cu totul deosebit. Pe mâna occidentalilor, avem convingerea că Muzeul Cinegetic ar purta numele Dictatorului și ar atrage un puhoi de oameni (de exemplu, Castelul Bran, scos din patrimoniul național și valorificat în stil occidental).

Iartă-i, Doamne, că nu știu ce au și nu știu cum să valorifice! Mediocritate românească de ambalaj, cu feerie interioară de braconaj (nu fitecine împușcă trofee!).

Ca și Antonescu, și Ceaușescu e interzis la reclamă, deși amândoi împușcații fac parte din istorie.

D.G.

AMINTIRILE LUI PUȘI

DESPRE INVERSAREA VALORILOR (1)

**Puși
DINULESCU**

Eu am scris câte o carte pentru mine, câte una pentru Partid.
Marin Preda (confidențial, 1979)

Lumea de azi, de la noi, nu a început în 1989, ci în 1945, pe la 6 martie, după ce Vișinski a dat cu pumnul în masă, pumnul acela istoric, de pitecantrop. Atunci s-a născut o ființă a istoriei, care a ajuns și a depășit 70 de ani. Presupun că va muri și ea odată, așa cum toate ființele și toate evenimentele, până la urmă, mor.

Dar până atunci, această ființă împute cu halitoza ei nesuferită aerul țării mele.

Ființa asta a fost fătată de golănimea cea mai de jos din țara asta, care s-a împerecheat cu specialiștii ăia de la Moscova, acoperiți cu căciuli brumării, de generali, dar de profesie criminali, duhnind de departe a spirt și-a icra scumpă, scoasă din burta bieților noștri sturioni, din delta asta, încă românească, în cea mai mare parte...

În *O aventură estetică*, o carte-interviu, acordată lui Andrei Strihan, Teodor Mazilu spunea, în capitolul intitulat *Treptele prostiei*, că prostia a ajuns chiar să se indigneze de prostie!

De fapt, proștii ăștia erau, mi-a explicat el, mai târziu, după ce ne-am cunoscut, tipii confecționați rapid de partid, scoși din producție și făcuți ziariști, scriitori, directori de întreprindere și chiar miniștri. Inițial, chiar el fusese dintre ei și îi cunoștea foarte bine. Erau ei, ceea ce trebuia să devină desantul noii intelectualități, care, nu prea umblând pe la școală, trebuia să improvizeze și să se prefacă a fi și ei în rândul lumii, adică având spoiala de cultură necesară, până una-alta și chiar, mai știi, angoase existențialiste. Dar nu era decât și ea o golănime!

Ființa asta, această struțo-cămilă, acest *Homo comunisticus*, venit din tenebroase frustrări, se ițise nu de la sine, ci trasă cu forcepsul, așa-zis ideologic, de niște alți golani, care aveau nevoie doar de imbecili ascultători, care să creeze o societate bazată pe *invers*. Numai de dragul de-a fi *altceva* și de a-și legitima puterea printr-un *altceva*, oricât de absurd ar fi acel *altceva*.

La Mogoșoaia, la Casa de creație, în 1979, stând la masă cu Horia Lovinescu, dramaturgul îmi mărturisea că ce nu-nțelesese el atunci, în primii ani de după schimbarea regimului, era că de ce soldații trebuie să fie mai importanți decât ofițerii, mai ales că el era pe-atunci un ofițer întors de pe front. Pe urmă, dramaturgul a tăcut și eu n-am mai insistat.

În consecință, ce-a făcut el se știe. Asta a făcut în acea vreme și Marin Preda, care, tot acolo, tot în 1979, îmi spunea: „— Eu am scris câte o carte pentru mine, câte una pentru Partid...”

Și n-au făcut rău, fiindcă și unul, și altul au dus-o foarte bine în vremea lor, atunci când alți oameni de valoare putrezeau în pușcării sau erau vânați ca sălbăticiunile. Iar cei mai norocoși erau scoși din casele lor și mutați în locuințe sordide. Alții așteptau, cu valiza făcută, să fie oricând, mai ales în puterea nopții, ridicăți.

Și aceste persoane hăituite, care-au rezistat eroic și n-au făcut nicio concesie, au fost ori uitați, dacă n-au fost descoperiți sau redescoperiți la vreme, ori chiar atacați cu-nverșunare, chiar mult dincolo de moarte.

Iar în fruntea bucatelor, mereu aceiași, oportuniștii de profesie, băieții iuți de mână și de picior, cu un simț de orientare, care niciodată nu dă greș.

Nu s-a făcut nici azi dreptate, azi, când puținii veterani de război, care-au mai rămas sau tot mai puținii supraviețuitori ai temnițelor comuniste, sunt lăsați să moară-n mizerie, ajutați doar cu indemnizații ridicole, pe când torționarii lor sau ambuscații și profitorii diverselor schimbări se lăfăie-n pensii amețitoare.

Dar și-n generațiile mai noi, lucrurile stau prost și asta mai ales din cauza invaziei altor golani. Invazia a început încă din după-amiaza zilei de 22 decembrie 1989, când o mână de javre a pus mâna pe o revoluție, profitând de faptul că erau din timp organizați și pregătiți pentru operația furtului ouălor de sub cloșcă. Și pe urmă, liderul lor avea tupeul să-i facă golani pe ceilalți. Să inverseze pur și simplu adevărul și valoarea! Erau pregătiți pentru chestia asta în școlile de la Moscova, unde li se preda despre provocare și diversiune, impostură și dribling social.

Iar oamenii obișnuiți asistau cu gura căscată, incapabili să înțeleagă ceva și aveau doar frustrări, din care nu ieșeau decât prin mișcări dezordonate, anarhice. Le era, însă, frică și de umbra lor și unii chiar au tras, la propriu, în umbra lor, dar omorând pe alții, care nu știu ce căutau pe-acolo. Cel puțin, așa s-a explicat. Mulți au și crezut. Iar lumea, în general, nu se-ncurcă-n prea mari subtilități. Nu toată lumea citește romane de analiză. Și mai venise și libertatea asta, ciudată ca o cucoană bătrână, purtând mini-jupă și ciorapi de nailon, cârpiți în mod grosolan.

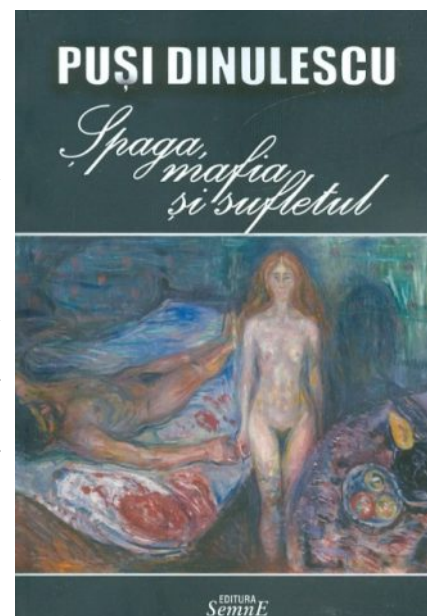
Iar ea, libertatea asta, dădea mai mult cețuri decât contururi clare. Însă unii știau ce-i de făcut, aveau în sânge descurcăreala, iar dacă politicienii vorbeau de privatizare, ei, băieții, adevărații golani, știau ceva mult mai concret și mai limpede: prăduiala!

A?! Vreți capitalism? Vreți privatizare? Foarte bine! Așa să fie! Dar noi vom fi proprietarii, noi vom fi capitaliștii! Nu voi, caraghioșilor, care nu știți decât să citiți, să gândiți și să scrieți!

Dar voi nu știți, cum știm noi, nu știți să dați la gioale, nu știți să apucați cu mâinile amândouă și să trageți și să vă băgați, să vă burdușiți cu câte-n lună și-n stele buzunarele, sarsanalele, portbagajele! Și să le luați pe toate repede cu voi și să vi le duceți departe, departe... prin țările calde, cu *off-shore*-urile lor primitoare, zâmbitoare, în sălbatica splendoare de sub lună, de sub soare!

Ei, măi fraților, dac-am sta să facem o istorie a ultimelor decenii ale României, n-ar trebui decât să facem o istorie a golănelii. Pe straturi diverse ale golănelii, de la golăneala lui Ceaușescu, devalizând țara, sărăcind și înfometând populația, pentru a-și împlini visele lui faraonice de ghelban arivist, până la diversiunile de tip leninist ale unui criminal zâmbăreț, ridicat pe o hecatombă de mai mult de o mie de semeni ai săi și până la hăhăitul unui bișnițar vaporean, care știa el cum se bea whisky-ul, ca să nu te-mbeți prea repede...

Au coborât ca lăcustele peste țara noastră, otrăvinduri fântânilor, ofilindu-i grânele și florile, îmbâcsindu-i atmosfera cu

Urmare din pag. 3

țiuitul lor, sugându-i toate sucurile, devorându-i măruntaiele și crucificându-i valorile umane autentice.

Nu va veni oare nimeni pe-aici, vreodată, s-alunge neguțătorii din templu?

(Extras din noul său volum, „Șpaga, mafia și sufletul”, cumpărat de la Librăria Eminescu, unde a avut loc evenimentul organizat de autor și de Editura Semne, în prezența unui numeros public artistic invitat după aceea să participe la un festin gastronomic la celebrul restaurant Nicorești – Capșa lui Puși –, unde marele actor Mitică Popescu a aterizat cu... haremul și unde regizorul piteștean Matei Varodi a plecat de la ușă, iar actorul, scriitorul, dramaturgul și cronicarul teatral la revista „Viața medicală” – dl. Candid Stoica nu a mai venit la masă, cauza bănuim că a fost nu refuzul sărbătoririi evenimentului, ci refuzul de a nu avea... ciripituri cu Dinu Grigorescu, aflat acolo în premieră absolută. Destinul a stabilit, prin tragere la sorți, plata consumației generoase. Astfel, sorții au decis să fie bun de plată chiar Puși Dinulescu!)

LA MASĂ CU PUȘI

Așteptând să sosească convoiul invitaților, am răsfoit cu rapiditate și aviditate noul volum de proză umoristică, satirică, amintiri duioase, poezii erotice, atacuri la persoană, definiții, poate și eseuri, sfaturi pentru dramaturgie etc, fără să-mi pot reprima invidia colegială față de acest veritabil autor care, la fel ca și mine, se revendică suitei lui Nenea Iancu. El – mai mult decât mine, dar nici eu nu sunt mai prejos, firește. Puși are harul de a vorbi pe linia lui Caragiale la moși, în schițele și piesele sale, comedii în totalitate, comedii care ascund tragedii individuale, personaje reale, multe din nopțile noastre furtunoase contemporane și din cotidianul nostru fabulos, așa cum a făcut-o magistral în *Casa cu țoape*, în *Nunta lui Puiu* – această capodoperă fiind montată de marele Cornișteanu la Teatrul Național din Craiova (unde eu sunt nebăgat în seamă, deși am 3 nunți – cu dar, cu miliardar și cu girofar) –, dar și în piesa *Bani de dus, bani de-ntors*, imortalizată printr-un film TV de către genialul regizor Alexandru Tocilescu.

Puși face bășcălie elevată, îmbină limbajul licențios, arțagos, cinic și ludic cu reflexia superioară, fină, extrafină, din această împerechere rezultând un stil unicat, respectat și nerespectat de directorii teatrelor bucureștene, amici cu Puși, dar

inamici cu dramaturgia lui. Spre deosebire de mine, care alegorizez cotidianul, Puși Dinulescu îl supralicitează; unde eu sunt în aparență blând, Puși este în esență distrugător. Nu iartă pe nimeni! Nici pe Nicolae Manolescu. Nici pe Patapievici. Nici pe George Mihăiță și nici pe Mircea Diaconu, oameni de care avea nevoie în carieră. Nu am citit *Istoria bolnavă a domnului Manolescu* prin care îl contrazice violent pe marele nostru critic și istoric literar, președintele en titre al Uniunii Scriitorilor din România, în schimb, am citit undeva că acest atac virulent la Profesor i-a atras numai necazuri, antipatii, dar Caragiale nu a pățit la fel? Fraza lui Puși este una simplă, directă, îmbină populismul cu elitismul, dinamismul cu panseismul, glumele cu invectiva, el e mai presus decât noi toți. Nimeni nu e scutit de execuții! El, spre deosebire iar de mine, care ascund în Portrete partea invizibilă, rizibilă, latura urâtă a personajului pe care eu o cunosc foarte bine din contacte directe, se dezlănțuie fără limite, observând tocmai ceea ce eu ignor din politețe și cu larghețe; îmi dau și eu în petic, dar foarte rezervat. Puși nu are limite în atacuri. Paradoxal, se atacă pe sine, își dă foc la șandrama, se alege scrumul de piesele care rămân, evident, deocamdată, până trece generația, în sertare.

Puși Dinulescu aduce și lasă Literaturii Române, Dramaturgiei, două concepte incarnate în comedie: ȚOAPA și MAREA. Ambele înghit toate personajele masculine și feminine, toată atmosfera mârânească românească capturată de satiric cu lăcomie și euforie scriitoricească și deșirată în acțiuni întregi, bine conduse, la care muncește ani de zile. De ani buni oferă variante, spectacole test lectură, dar oferta lui se izbește de neprietenia prietenilor și de dușmănia atacaților în buna-reaua credință și tradiție a contemporanilor dintotdeauna și aproape de pretutindeni. Simțind probabil și pericolul, și observând la distanță, în timp, și mutilarea pe care o produce unor personalități din bazinul culturii și din piscina teatrului, el revine, dar nu corectează nimic, ci adaugă și calitățile celor șifonați cu o voluptate drăcească (Patapievici, de exemplu).

Nefiind nici prieten de pahar cu Puși Dinulescu, neavând nici în trecut amante comune (mie chiar mi-au lipsit din colecție), trăind amândoi în medii total diferite, chiar antagonice, el numai în boem, eu numai în administrație, subscriu la cele rostite mai sus, cu convingerea că posteritatea nu-l va uita nici pe el și, desigur, nici pe mine.

Dinu GRIGORESCU

31 oct. 2017

CONSILIUL JUDEȚEAN PRAHOVA

MUZEUL JUDEȚEAN DE ARTĂ PRAHOVA
„ION IONESCU-QUINTUS”

XII

**Bienala Internațională de
Gravură Contemporană
„Iosif Iser“**

Ediția a XII-a

The “Iosif Iser”

**International Contemporary
Engraving Biennial Exhibition**

Twelfth Edition

PLOIEȘTI – 2017

Muzeul de Artă Ploiești, Bulevardul Independenței nr. 1

FĂRĂ SECRETE

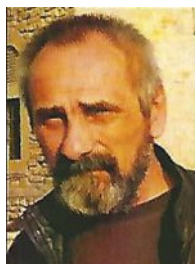
Joi, 9 noiembrie 2017, la ora 11.00, la sediul Teatrului Dramaturgilor Români (Calea Griviței 64-66), a avut loc Colocviul Național de Dramaturgie care poartă numele regretatului Mircea Ghițulescu, desfășurat în cadrul primei ediții a Festivalului Dramaturgiei Românești Contemporane (6-12 noiembrie 2017). Tema dezbaterilor a fost „Dramaturgul ca regizor secret”. Vom reveni cu concluziile noastre în numărul viitor al „Ciripitului”.

CORTINA – NEBUNIA TEATRULUI

PLEDOARIE PENTRU TEATRU

Codruț
RADI

Așa cum ne-a obișnuit, de la o vreme încoace, dramaturgul Dinu Grigorescu a ieșit din nou la rampă cu două schițe de teatru în premieră. Este vorba de *mini-comedia Dragoste online*, cu o recuzită adecvată de sunete specifice, și de *comedia senină Buletinul meteo*, în lectura membrilor Trupe de Teatru ZAMORA din Sinaia. Centrul Cultural „Carmen Sylva” din Sinaia a fost gazdă, într-o sală plină de amatori (...de teatru), pe scaune, și de profesioniști, pe pereți, într-o expoziție de „profile”.

Piesele, purtând evident, dar necondiționat, marca *Dinu Grigorescu*, au strâns alături prieteni de-ai teatrului, actorilor și autorului. Nu-i deloc, însă, ușor, să fii prieten cu teatrul domnului Grigorescu, o „*comedie inteligentă*”, cum a desemnat-o Valentin Silvestru, care te pune într-o permanentă stare de „*engarde*” mental. Fără a avea profunzimea altor surate într-ale artelor, teatrul este, în schimb, spiritual, mai complex, sau, după caz, altfel perceput. Replicile curg irevocabil, oricare nereceptată este pierdută, uneori chiar din context. Deci, ochi și urechi la rezonanță maximă, cum trebuie să se petreacă fiecare reprezentație de teatru, fie ea o primă și simplă lectură într-o sală ad-hoc, fie o desfășurare amplă, cu decoruri și „acte” în regulă, pe o scenă consacrată. Iar actorii, adevărați artiști pe diverse paliere de reprezentare, trecuți de tracul primelor lecturi și punți cu spectatorii, și-au luat rolurile în serios, excelând în interpretare, ca personaje centrale, Horia Bârleanu și Virgil Nicolae.

Și pentru că teatrul, ca gen literar, are câteva atribute distincte, deosebindu-se evident prin tendința de generalizare tipologică, dramaturgul Dinu Grigorescu nu face rabat la nimic din ceea ce dă savoare și valoare unei asemenea creații. Își alege personajele din lumea reală, dintr-o realitate actuală, dar condamnaibilă pentru decadența în sine ori asocierea nefericită cu vremurile ca atare, contextul în care le înglobează este la limita comicului de situație, intervenind mult mai drastic cu limbajul, oriunde, după caz, folosind cuvintele poetic, spiritual, carambolesc, jocuri de cuvinte, parafrazări, totul în numele Teatrului. Care, pe de altă parte, este mult mai puțin expus discriminării spațiale, fiind la fel valabil în orice ungher al habitatului nostru omenesc.

Autorul ne provoacă astfel, pe coordonatele de rezistență ale Teatrului, mai mult decât ne invită, pe noi, publicul, să participăm activ și deliberat la atmosfera creată, fără vreun răgaz de apreciere, de meditație. Orice asemănare sau încadrare în

tipologiile propuse n-ar fi întâmplare, dar numai relativ fortuită, până la identificarea caracterelor mai degrabă moravurilor. Revendicându-și limbajul propriu, ne invită la o altfel de receptare a lui, nemediată unicității, supuși esteticii efemerului. Pentru că nu există nicio tentație a timpului de a fi mai lung, doar determinarea lui strictă, într-un perimetru parțial, la fel de strâmt.

De la Goldoni încoace, Teatrul se tot revoluționează, vânturându-se autohton ori clătindu-se în spumele străinătăților. Comedia se servește, încă, frapată cu un pic de burlesc, cu doza inerentă de absurd corespondent și cu mijloace post-moderne care accentuează sau doar însuflețesc ambianța (sunete muzicale, zgomote, lumini...). Totul concurează la mistuirea instantanee a creației, ca și cum pentru o piesă de teatru esențial este să fie jucată, faptul de-a rămâne închisă între copertile unei cărți este doar arhivarea sentimentală, inutilă și iluzorie, de cele mai multe ori. Trebuie, așadar, să apreciem încercările de acest fel, care, sunt convins, prin suprapuneri repetate, vor ridica Teatrul pe pedestalul său, la locul cuvenit.

Classic Sinaia IS Forever Good

TEATRUL ZAMORA

Prezintă în premieră absolută două noi comedii scurte de DINU GRIGORESCU

Spectacol-lectură cu muzică și mișcare scenică
în regia lui HORIA BÂRLEANU

BULETINUL METEO DISTRIBUȚIA: El: Virgil NICOLAE Ea: Cristina NICOLAE Prezentatoare 1: Mariela ȘANDRU Prezentatoare 2: Alina COJOCARU Prezentatoare 3: Cristina ACHIM Prezentatoare 4: Ana BARCZA Italianul de la RAE: Marius BRATOSIN	DRAGOSTE ONLINE DISTRIBUȚIA: Intre: Roxana MANCIULEA Titi: Marius BRATOSIN Kiwi: Alina COJOCARU Gogu: Virgil NICOLAE Rona: Luiza BIANU Riri: Horia BÂRLEANU Asistente: Cristina ACHIM, Ana Maria COJOCARU, Ana BARCZA

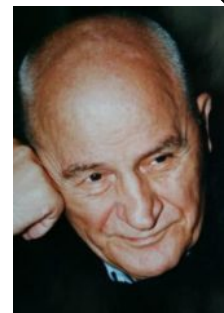
Vineri, 6 octombrie 2017, ora 15.00,
la Centrul Cultural „Carmen Sylva”
INTRAREA LIBERĂ

CIRIPITUL ÎNȚELEPTULUI

„Adevărata măsură a vieții unui om nu se poate obține decât prin lipsa de măsură, dorind fără măsură, îndrăznind fără măsură, iubind fără măsură.”

Octavian PALER (1926-2007), scriitor, jurnalist și om politic român

GRATITUDINE

Publicația noastră și Teatrul Zamora mulțumesc Poliției orașului Sinaia pentru ajutorul acordat prompt și elegant de către tânărul agent șef adjunct Ionuț Botoaca, care s-a implicat în deblocarea autoturismului nostru aflat în pană lângă Casino, la Festivalul Sinaia Forever 2017. Un ajutor venit la timp și dezinteresat merită aplaudat.

De asemenea, mulțumim Primarului orașului Sinaia – domnului Vlad Oprea –, Consiliului Local și Centrului Cultural „Carmen Sylva” pentru concursul acordat la prezentarea spectacolelor noastre lectură cu mini-comediile – premiere absolute pe țară – *Dragoste online* și *Buletinul meteo*, dar și pentru includerea lor în programul oficial al Festivalului din acest an. Noi facem cultură și scriem istorie.

CIRIPITUL LITERAR

POEZIILE UNUI SATIRIC DE CALIBRU

Puși DINULESCU

AMINTIRE

Eu stau în pat, culcat, și mă uit la meci,
Prin fața televizorului tu treci...
Picioarele tale sunt mai frumoase
Decât meciul dintre Borg și Năstase...

AȘ VREA SĂ FIU UN RUJ DE BUZE...

Aș vrea să fiu un ruj de buze,
Să mă porți mereu în geanta ta...
Să trec pe-a buzelor peluze...
Te-aș fi sărutat măcar așa...

COPACII

Azi-noapte au îngălbenit
copacii...
Alții s-au desfrunzit
de tot...

Sunt singur, ca un cotoi,
cotcodăcind în ploaie.
Privesc la pomii ce se-ndoaie,
în vântul care zburdă prin gunoaie...

Mi-e dor de niște pulpe...
Nu de găină, de femeie...
Să strâng în minte culpe
și din dorinți adânci nuclee.

Azi-noapte au îngălbenit
Copacii...
Tu ce mai faci?
Eu? Bine. M-am desfrunzit de tot...

Te-ai desfrunzit și tu, cumva?

LICITAȚIE

Grid MODORCEA

Azi, Nimeni e mai cunoscut decât Cineva.
Cine are fapte i-e rușine să le-arate
Când îl vede pe Nătăfleață
Cum se bagă-n față.
Și niciun jandarm nu-i spune,
Treci la coadă, Măgăreață.
Licitam valori pe nimic,
Ne vindem țara pe-un ibric
De făcut cafele
Cappuccino,
Iartă-mă, Doamne, și vino
să vezi cum ne licitam râul și ramul,
loboda și leușteanul,
Țara Ta, pe care drept moștenire
ne-ai lăsat-o
și am strangulat-o!

Țară miraculoasă de voievozi
Azi e plină de nerozi,
Care umblă după melci la antipozi.
Așteptăm Licitația cea mare,
Pentru aer, pentru suflare,
Românul cel drept sabia și-ascute,
Își caută izvoarele niciunde.
Ne-am procopsit cu Împărați de plăcere,
Care ne-au umplut ficiații de durere,
Ne-au speculat xenomania,
Umilița și chilia.
Și mustul ni l-au stors din fiere,
Până și norocul piere.
Ne-au licitat cântul și dorul,
Jalea și amorul.
Le-am dat la toți folclorul
Pân' a secat izvorul.
Și gândul, sfântul,
Ce zbura ca vântul,
Azi ni-l colectează,
Ologii și chiompaii.
Toți se cred Vodă-n lobodă,
Auzi-i cum bat la tobă,
Sunt morți după damele frumoase,
Ce se lungesc pe terase,
Cu șevaletul în față
Și când le vine sodomația
aka inspirația,
Haț, se răsfăț
Făcând portrete la Balcic,
Cu firman și ișlic.
Nimănui nu-i pasă
Toți se fofilează,
Vor să fie colecționari
De risipă pe daiboji.
Curg râuri-râuri licitatorii,
Trec în frac pe alee,
Unde stă Împăratul gol –
Un coș de gunoi,
Și fiecare caută ce-o mai fi prin el,
Dar și coșul de gunoi,
Colecționar vestit,
Nu-i sac fără fund,
Și-a terminat și el proviziile.
Toată lumea se agită, strigă,
Niciunul nu are minte,
Fiecare cumpără ce vinde,
E o piață de desfacere,
Cum nici Lupa Capitolina n-a visat,
Să fie licitată de-un Vodă împărat.
A fost luată la rând, parcelă cu parcelă,
Istoria toată, pe felii, pe gulii,
Pe ceasuri și căprării.
Se vinde în delir,
De-o fi sfârșitul lumii,
Nu mă mir!
Dar ura românilor, ura, domnilor,
cine-o licitează?
Cum, nimeni?
Cum, Nimeni a devenit Cineva?
Hai, nu vă sfiiți,
Poftiți,
Avem ură de toate pentru toți,
Pentru străbuni și nepoți,
E ieftină, o dăm pe-o nimica toată

Doi bani pe-o lopată,
O dăm și cu polonicu'
Pentru ăla micu'
De la buric în jos,
E ură pentru toți!
Ură la kilogram,
Să faceți mare bairam!
Luați pe săturate,
Până cădeți pe spate,
Până crăpați,
Căci vrem să facem curat la măcelărie,
Malaxorul istoric să fie purificat,
Pentru un nou ciclu remaniat.
Scuzați, mă sună Cineva pe mobil.
A, da, gata, am zburat!
Alerg la Casa de licitații ArtMania,
Am auzit că se licitează ce are poporul
mai scump.

MOȘTENIREA TOAMNEI

Dinu GRIGORESCU

Semăn cu prunii mei din curte,
De vânt și mană protejați divin,
Ei dau destul de multe fructe
Sub cerul toamnei cristalin.

O gaiță printre crengi s-animă
Cu ciugulitu-i grosolan,
Lipsită fiind de orice stimă,
Îmi strică rodul de un an.

Culeg de jos prune căzute,
Le pun în coșul meu intelectual,
Sunt zeci, poate chiar sute –
E rodul pomului mental.

Alături, meri atinși de mană,
Un singur fruct stingher!
Și teiul plânge cu-a lui rană
E-al pomilor întreg mister.

Atâta viață-n meri, în pruni
Și-n vița mea de vie trecătoare.
E greu ca totul să aduni!
Un coș de fructe las spre neuitare.

PREMIUL NOBEL

Președintele Tevaturii,
Ales după alegeri (nefraudate),
Revizuieste ierarhia literaturii
Pe neașteptate.

Premiile – absolut relative,
Mereu influențate
Și de relațiile rotative,
Cu sprijinul juriilor instaurate.

Și Premiul Nobel are doza lui de
subiectivism,
Dar nu e niciun cataclism.
Dacă ești eliminat, să n-ai frustrări,
Căci Marea Literatură
Oferă și postume consolări.

OMUL CU CHIP DE SFINX: *SERGIU NICOLAESCU, IN MEMORIAM*

**Grid
MODORCEA,**
Dr. în arte

Cine este lipsit de prejudecăți și revizionează azi filme ca *Revanșa*, *Un comisar acuză* sau mai ales *Duelul* trebuie să recunoască în Sergiu Nicolaescu nu numai artizanul filmului de acțiune românesc, dar și figura unică a interpretului. După aproape jumătate de veac de la realizarea acelor filme, serie ce a debutat cu episodul *Cu mâinile curate* (1971), urmat de *Ultimul cartuș* (1973) și terminată cu *Supraviețuitorul* (2008), Sergiu Nicolaescu se detașează total de ceilalți cineaști români, trecuți, prezenți și viitori, fiindcă nu ne imaginăm că va mai apărea prea curând o astfel de figură emblematică. *Duelul* cel puțin, care, potrivit declarațiilor regizorului, l-a avut drept model pe *Angels with Dirty Faces* / *Îngeri cu fețe murdare* (1938) de Michael Curtiz, cu actorii James Cagney și Humphrey Bogart, concurează nu numai filmele americane pe tema „copiilor străzii”, dar și ecranizările englezești după romanele lui Charles Dickens.

O lume de underground apare în acest film, de parcă ar fi fost importată direct din suburbiile americane sau londoneze. Titlul filmului este total nepotrivit cu ceea ce a vrut Sergiu Nicolaescu, este prea convențional, pur comercial, nu are substanța revelării unei lumi subterane unice, în contrast cu lumea burgheză a anilor '30, configurând un document de epocă așa cum nu s-a mai făcut.

Dar dincolo de toate calitățile și defectele acestor filme, rămâne figura extraordinară a actorului Sergiu Nicolaescu. Așa ceva nu au nici americanii în toate filmele loc cu eroi polițiști, bandiți și gangsteri. Aceste filme sunt la un pas de capodoperă. Le lipsește un plus de imaginație regizorală. Au de toate, decoruri, costume, actori, locuri unice de filmare, lipsește o mobilitate a actorilor. Dacă Sergiu Nicolaescu ar fi avut un regizor, să-l facă să se miște altfel decât schematic, ar fi fost cel mai apreciat actor din lume. El se evidențiază prin faciesul special, o frumusețe fizică împietrită à la Buster Keaton („omul cu fața de piatră”), fapt care îi conferă mister, precum o mască de sfinx, cum credea el că aveau eroii monumentali ca Decebal, Mihai, Vlad sau Mircea. Iar în *Carol* I a realizat un suprem alter-ego. Tot ce e monumental trebuie să fie împietrit, ca Decebal la Cazane.

Sigur, în serialul polițist, Nicolaescu adaugă personajului său o noblete specială, care îl face uneori să zâmbească. La alura sa zveltă, adaugă eleganță, o eleganță împinsă la extrem, căci în cele mai strânse confruntări, el își păstrează costumul neșifonat, nu i se clintește niciun fir de păr, nici nu se putea, capul fiindu-i acoperit de nelipsita pălărie borsalină, care îi aureolează salutul ironic (cu două degete la cozoroc). Personajul are un statut de comisar profesionist, care nu e în nicio tabără politică, un personaj

foarte original, deci, așa cum a fost Nicoleescu și în viață, căci în apartenențele sale politice de conjunctură, nu și-a trădat niciodată iubita: filmul.

Mai mult, Nicoleescu, prin eroul său, pe nume Miclovan / Moldovan, se detașează de ceilalți actori, deși în dialog cu el sunt giganți ai scenei românești, ca George Constantin, Colea Răutu, Silviu Stănculescu, Amza Pellea, Ion Besoiu, Gheorghe Dinică și încă mulți alții, toată pleiada de mari actori ai scenei, nu este uitat nimeni, dar Nicoleescu îi întrece printr-o înfățișare de star hollywoodian, foarte cinematografică, un dur simpatic, care poate egala pe cei mai originali eroi din domeniu, ca James Bond, de pildă, sau eroi realizați de Clint Eastwood, Harrison Ford, Steven Seagal, Daniel Craig, dar chiar și pe unii eroi din filmele mafiote ale lui Coppola și Scorsese.

E o mare neșansă că Nicolaescu nu a fost descoperit de acești din urmă regizori și, evident, dacă el se lăsa descoperit, dacă ar fi acceptat să nu fie regizorul propriilor interpretări. Așa cum Coppola l-a descoperit pe Eliade și i-a ecranizat o proză, putea să afle și de Nicolaescu. A aflat, desigur. Dar a aflat că el nu e de vânzare, că se consideră egalul lor, al americanilor. Și astfel, a ajuns să rezolve toate acțiunile din acest serial cu schema câmp-contracâmp, pe structură de plan general, adică foarte static. Jocul lui și al celorlalți actori se reduce la replici, Nicolaescu dă replici, nu joacă, deși o face remarcabil în acele ocazii când are de traversat anumite spații de joc. În rest, totul este prea imobil. Cheia ar fi trebuit să fie camera de filmat, mobilitatea ei. Un operator special ar fi dat contraste scenelor. De aceea, *Duelul* e și cel mai bun din serie, fiindcă aici imaginea (Alexandru David) lucrează, este folosită mai complex, dominant fiind prim-planul, mai ales în filmările grupului de copii, care formează personajul principal al filmului. Evident, imobilismul general vine din această concepție asupra monumentalității. Eroul trebuie să fie monumental. Or acest lucru este cel mai bine prins de cadre fixe, de planuri generale. Eroul și restul. Chiar și în secvența când anihilează banda de criminali și îl ridiculizează pe Paraipan (finalul din *Revanșa*), el este monumental. Mult mai uman este în *Duelul*, care e cel mai bine realizat ca film artistic. Și este semnificativ faptul că accentul cade la un moment dat pe copii. Dar nu există niciun duel între copii și bandiți, nici între copii și comisar, dimpotrivă, comisarul le devine prieten. Acești îngeri cu fețe murdare, care trăiesc într-o groapă (pivnița unei biserici părăsite), sunt mai degrabă în duel cu șeful lor, un pitic care se răsfășă în apartamente de lux, îmbrăcat ca un rege al țiganilor, nu al cerșetorilor.

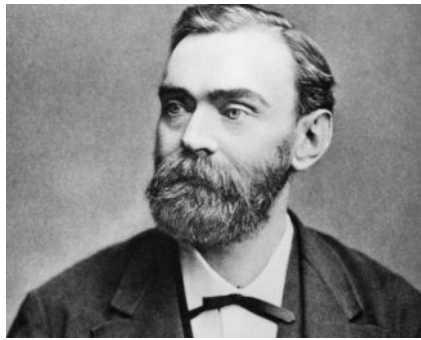
O figură cu totul uluitoare, cu chipul său cioplit în piatră, este aici și Colea Răutu. Un rol memorabil face și Jean Constantin, iar roluri cu totul aparte fac Ovidiu Iuliu Moldovan și mai ales Ion Rițiu, care debutează cu acest film, realizând o creație antologică. Tot ce face Rițiu este teribil, la nivelul unor actori ca Johnny Depp sau Tom Cruise. Ba are o proșpețime, o puritate, de invidiat.

Sunt calități unice, care ne fac să regretăm că Nicolaescu nu mai trăiește ori că nu are niciun emul să continue această linie a portretisticii umane, începută cu Mihai Viteazul, cel mai bun film românesc din toate timpurile, și cu Atunci i-am condamnat pe toți la moarte, dat fiind că programul lui a fost să facă epopeea cinematografică a poporului român de la origini și până în prezent.

PREMIILE NOBEL 2017

Istoric

Premiile Nobel s-au născut din voința inventatorului dinamitei, savantul și industriașul suedez **Alfred Nobel** (1833-1896), grație unei clauze menționate în testamentul său redactat la Paris, în 1895, cu un an înainte de a muri. Acesta a luat decizia de a dona în fiecare an veniturile generate de imensa lui avere, aproximativ 31,5 milioane de coroane suedeze (în prezent echivalentul a 1,7 miliarde de coroane sau 197 de milioane de euro), unor personalități care s-au evidențiat în anul precedent pentru servicii aduse omenirii. Testamentul prevedea ca dividendele anuale generate de capitalul inițial să fie repartizate astfel: „o parte pentru acela care va fi făcut descoperirea sau invenția cea mai importantă în domeniul fizicii; o parte pentru acela care va fi făcut descoperirea cea mai remarcabilă în chimie; o parte pentru acela care va fi făcut descoperirea cea mai importantă în domeniul fiziologiei sau medicinei; o parte pentru acela care va fi produs în domeniul literar opera cea mai remarcabilă și cu o tendință idealistă și o parte pentru acela care va fi acționat cel mai bine pentru fraternizarea popoarelor, abolirea sau reducerea armelor permanente, inițierea și multiplicarea congreselor pentru pace”.

Alfred Nobel a desemnat comisii și comitete diferite care să atribuie în fiecare an aceste premii: Academia Suedează atribuie Nobelul pentru Literatură, Karolinska Institutet pe cel pentru Fiziologie sau Medicină, Academia Regală Suedează pentru Științe decernează Nobelurile pentru Fizică și Chimie, iar un comitet special desemnat de Parlamentul norvegian acordă Nobelul pentru Pace.

În 1968, cu ocazia împlinirii a 300 de ani de la înființare, Banca Centrală a Suediei (Riksbank) a instituit un premiu pentru Științe Economice în memoria lui Alfred Nobel, punând la dispoziția Fundației Nobel o sumă anuală echivalentă cu valoarea celorlalte Premii Nobel.

În prezent, Premiul Nobel din fiecare domeniu este în valoare de 9 milioane de coroane suedeze (105.000 de euro) și poate fi împărțit dacă există mai mulți laureați în aceeași categorie, însă numărul acestora nu poate fi mai mare de trei.

Potrivit tradiției, Premiile Nobel vor fi înmânate ca în fiecare an în timpul unui banchet oficial ce va avea loc în data de 10 decembrie, când se comemorează moartea lui Alfred Nobel.

Statistici

◆ Premiile Nobel au recompensat, între 1901 și 2017, un număr de **896 de persoane**, a căror vârstă medie este de 60 de ani, și **27 de organizații**, acordându-se în total **585 de Premii Nobel**.

◆ **Recordul nominalizaților la Premiul Nobel:** 376 de candidați propuși în 2016 la Premiul Nobel pentru Pace. Cu excepția laureaților, numele candidaților la celelalte categorii vor fi dezvăluite abia peste 50 de ani.

◆ **Țara de origine a celor mai mulți laureați ai Premiului Nobel:** Statele Unite ale Americii, cu 265 de câștigători.

◆ **Premiul Nobel și femeile:** 49 de femei, inclusiv Marie Curie de două ori, au fost laureate ale Premiului Nobel de la înființarea acestuia în 1901. Abia în 2009, Premiul Nobel pentru Economie a fost atribuit unei femei – americanca Elinor Ostrom (1933-2012). În fizică, doar două femei au fost recompensate, însă niciuna după anul 1963.

◆ **Cel mai tânăr laureat Nobel:** Malala Yousafzai (n. 1997), care a primit Premiul pentru Pace la vârsta de 17 ani, în 2014.

◆ **Cei mai vârstnici laureați Nobel:** la 90 ani, americanul de origine rusă Leonid Hurwicz (1917-2008), câștigător al Premiului pentru Economie în 2007, a devenit cel mai în vârstă laureat; în ceea ce le privește pe femei, la 87 de ani, britanica Doris Lessing (1919-2013) a fost recompensată cu Nobelul pentru Literatură în 2007.

◆ **Nobel în familie:** în 1903, soții francezi Pierre (1859-1906) și Marie Curie (1867-1934) au fost recompensați cu Nobelul pentru Fizică; în 1911, Marie Curie (născută Skłodowska), prima femeie premiată cu Nobel, a fost din nou laureată, dar într-o altă disciplină (Chimie), devenind singura femeie de două ori câștigătoare a premiului; în 1935, fiica ei, Irène Joliot-Curie (1897-1956), și soțul ei, Frédéric (1900-1958), au primit la rândul lor Premiul Nobel pentru Chimie; sora mai mică a lui Irène, Ève Curie (1904-2007), s-a căsătorit cu Henry Richardson Labouisse (1904-1987), care, în calitate de director al UNICEF, a primit în numele acestei agenții din cadrul ONU Premiul Nobel pentru Pace în 1965.

◆ **Doi laureați au refuzat premiul:** francezul Jean-Paul Sartre (1905-1980) a refuzat Premiul pentru Literatură în 1964, deoarece nu accepta nicio recunoaștere oficială și premierul vietnamez Le Duc Tho (1911-1990) a refuzat să împartă Premiul pentru Pace în 1973 cu secretarul american de stat Henry Kissinger (n. 1923), deoarece considera că nu se găsește în poziția de a accepta un premiu pentru pace atâta vreme cât țara sa, Vietnam, este afectată de război. În plus, Adolf Hitler a interzis unui număr de trei laureați germani să primească premiul – Richard Kuhn (Chimie, 1938), Adolf Butenandt (Chimie, 1939) și Gerhard Domagk (Medicină, 1939) –, iar guvernul sovietic l-a obligat pe Boris Pasternak (1890-1960) să refuze Nobelul pentru Literatură în 1958.

◆ **Trei laureați se aflau la închisoare** în momentul în care Premiul pentru Pace a fost anunțat: pacifistul și jurnalistul german Carl von Ossietzky (1889-1938), în 1935; opozanta birmană Aung San Suu Kyi (n. 1945), în 1991 și disidentul chinez Liu Xiaobo (1955-2017), în 2010. Aung San Suu Kyi a mers în data de 16 iunie 2012 la Oslo unde a putut să își prezinte în cele din urmă discursul de acceptare a Premiului Nobel, la peste 20 de ani după atribuirea acestuia.

◆ **Românii și Nobelul:** printre deținătorii Premiului Nobel se numără și 4 mari personalități de origine românească – George Emil Palade (1912-2008), Premiul pentru Fiziologie și Medicină, 1974; Elie Wiesel (1928-2016), Premiul pentru Pace, 1986; Herta Müller (n. 1953), Premiul pentru Literatură, 2009; Stefan W. Hell (n. 1962), Premiul pentru Chimie, 2014.

◆ Deși ceremonia are loc anual, au existat însă și excepții când decernarea Premiilor Nobel a fost întreruptă: în timpul celor două Războaie Mondiale (1914-1918 și 1939-1945), dar și în cazul lipsei valorii recunoscute pe plan mondial a unor opere luate în considerare pentru premiu. În total, din 1901 până în 2017, Premiul Nobel a rămas neacordat de 49 de ori.

Laureații 2017

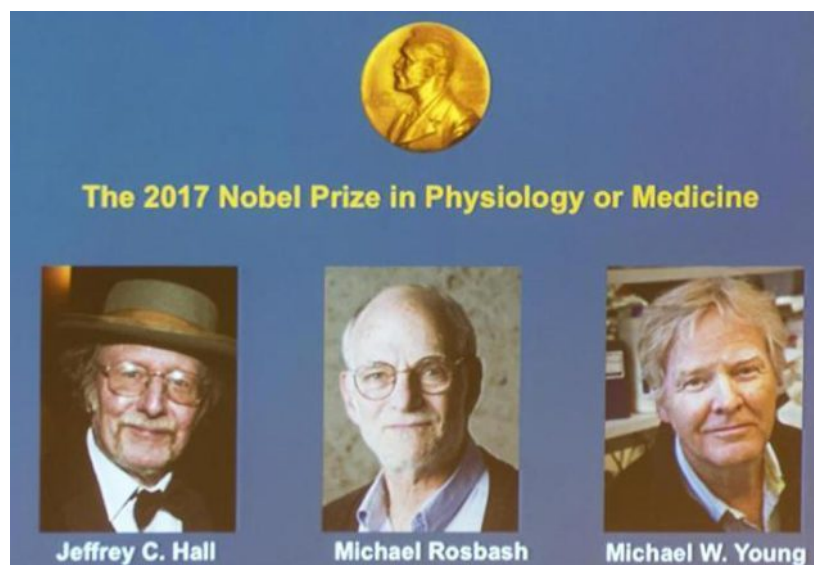
MUȘTELE ȘI MEDICINA

Laureații Premiului Nobel pentru Medicină sunt **Jeffrey C. Hall** (n. 1945, New York, SUA) – doctor în științe în cadrul Universității Washington din Seattle (1971), **Michael Rosbash** (n. 1944, Kansas, SUA) – doctor în științe în cadrul Institutului de Tehnologie din Massachusetts (1970) și **Michael W. Young**

Urmare din pag. 8

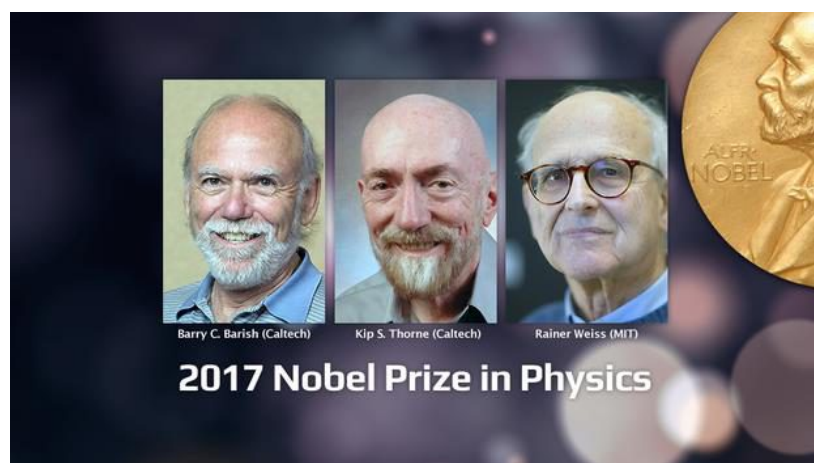
(n. 1949, Miami, SUA) – doctor în cadrul Universității din Texas, Austin (1975). Cei trei cercetători au fost recompensați *pentru descoperirile lor în controlarea mecanismelor moleculare ale ritmului circadian*.

Prin utilizarea muștelor de fructe ca model al unui organism, aceștia au reușit să izoleze o genă care poate controla ritmul biologic zilnic. Gena respectivă deține o proteină care se poate acumula în interiorul celulei pe parcursul nopții, degradându-se pe parcursul zilei. Ritmul circadian reglează funcțiile critice ale organismelor, precum: comportamentul, nivelul hormonilor, odihna, temperatura corpului și metabolismul. Astfel, funcțiile biologice ale ritmului circadian pot fi recunoscute prin intermediul aceluiași principii în celulele organismelor multicelulare, inclusiv cele ale oamenilor.

O NOUĂ ERĂ PENTRU FIZICĂ ȘI ASTRONOMIE

Nobelul pentru Fizică a fost atribuit cercetătorilor **Rainer Weiss** (n. 1932, Berlin, Germania) – doctor în științe al Massachusetts Institute of Technology (1962), **Barry C. Barish** (n. 1936, Omaha, SUA) – doctor în științe al University of California, Berkeley (1962) și **Kip S. Thorne** (n. 1940, Logan, SUA) – doctor în științe al Princeton University (1965). Cei trei oameni de știință au fost premiați *pentru contribuțiile lor în dezvoltarea observatorului american LIGO (Laser Interferometer Gravitational Wave Observatory) și pentru detectarea undelor gravitaționale*.

Undele gravitaționale sunt niște vibrații ale conținutului spațiu-timp, care se propagă cu viteza luminii prin Univers. Albert Einstein era convins că nu va fi niciodată posibilă măsurarea acestor unde.

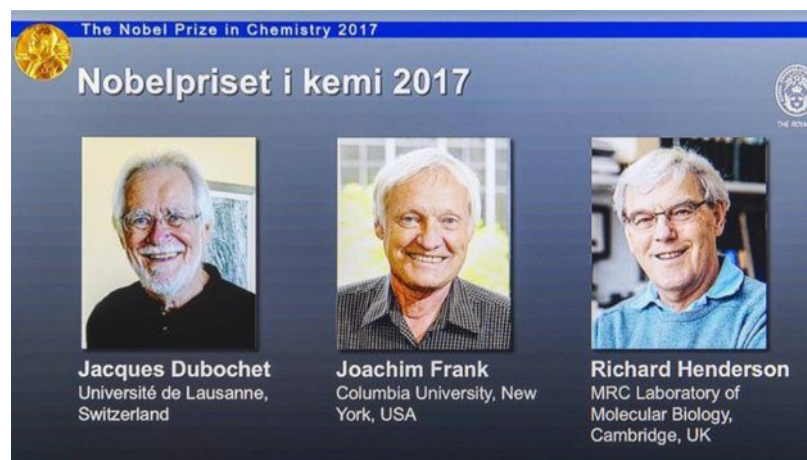
În data de 14 septembrie 2015, undele gravitaționale din univers au fost observate pentru prima dată după ce ele au fost prevăzute de Albert Einstein în urmă cu 100 de ani. Ele provin

din coliziunea a două găuri negre. A fost nevoie de 1,3 miliarde de ani pentru ca valurile gravitaționale să fie înregistrate de detectorul LIGO (Observator de Unde Gravitaționale) din Statele Unite. Ele reprezintă o modalitate complet nouă de a observa cele mai violente evenimente din spațiu și de a testa limitele proprii noastre înțelegeri despre lume. La fel ca și lumina, gravitația se propagă prin spațiu sub formă de unde, însă nu este o radiație.

LIGO, Laserul de Observare a Undelor Gravitaționale, este un proiect de colaborare cu peste 1000 de cercetători din 20 de țări.

CHIMIE ȘI CRIO-MICROSCOPIE

Premiul Nobel pentru Chimie a fost acordat cercetătorilor **Jacques Dubochet** (n. 1942, Aigle, Elveția) – doctor în științe în cadrul Universității din Geneva și Universității din Basel (1973), **Joachim Frank** (n. 1940, Siegen, Germania) – doctor în științe în cadrul Universității Tehnice din Munchen (1970) și **Richard Henderson** (n. 1945, Edinburgh, Scoția) – doctor în științe în cadrul Universității Cambridge (1969). Cei trei oameni de știință au fost recompensați *pentru elaborarea metodei microscopice crio-electronice care determină structura biomoleculelor în soluție*.

Descoperirea a revoluționat biochimia. Prin intermediul acestora putem avea în curând imagini ale „mașinărilor” complexe la rezoluție atomică, noua metodă simplificând și îmbunătățind scanarea biomoleculelor. Microscopia crio-electronică rezolvă problema imaginilor detaliate ale hărților biologice. Astfel, biomoleculele pot fi înghețate și observate în timpul mișcărilor, putându-se vizualiza procese care până acum au stat ascunse, ceea ce este esențial atât pentru chimia vieții, cât și pentru crearea unei noi serii de medicamente.

EMOȚIA LITERARĂ

Câștigătorul Premiului Nobel pentru Literatură din acest an este **Kazuo Ishiguro** (n. 1954, Nagasaki, Japonia). La vârsta de 5 ani s-a mutat în Marea Britanie. A urmat cursuri de scriere creativă la University of East Anglia, iar primul roman publicat a fost *A Pale View of the Hills*, în 1982. Romanele Rămășițele zilei și Să nu mă părăsești au stat la baza alegerii juriului Academiei Suedeze în detrimentul unor autori precum Margaret Atwood, Ngugi Wa Thiong'o și Haruki Murakami. Deși autorul a fost considerat un outsider, membrii Academiei au ales scriitura acestuia *datorită abilității sale de a imprima romanelor sale o mare încărcătură emoțională*.

Rămășițele zilei (1989) avea să îi aducă Premiul Booker, iar în 1993 o ecranizare, cu Anthony Hopkins în rolul majordomului Stevens, romanul fiind în topul preferințelor a milioane de cititori care au fost captivați de povestea protagonistului îndrăgostit de frumoasa menajeră din castelul lordului

Urmare din pag. 9

Darlington.

Final surprinzător, intrigă tensionantă și dramul de tragic care pune totul în balans sunt elementele-cheie ale romanului Să nu mă părăsești (2005), construit cu multă răbdare și cu o sub-intrigă SF cât să amplifice neliniștea prezentă de la prima la ultima pagină.

Scriitorul este recunoscător pentru distincția acordată: „Este o onoare magnifică, întrucât mă pune pe aceeași poziție a celor mai mari scriitori. Lumea trece printr-o perioadă de incertitudine și sper ca Premiile Nobel să influențeze pozitiv măcar câteva aspecte ale vieții oamenilor. Dacă pot să fiu printre cei care contribuie cu lucruri pozitive în aceste vremuri incerte, atunci voi fi cu adevărat mișcat.”

PACEA MONDIALĂ

Premiul Nobel pentru Pace 2017 a fost acordat organizației non-guvernamentale **Campania Internațională pentru Interzicerea Armelor Nucleare (International Campaign to Abolish Nuclear Weapons, ICAN)** pentru activitatea sa de a atrage atenția asupra consecințelor catastrofice umanitare ale oricărei utilizări a armamentului nuclear și eforturile sale revoluționare de a ajunge la o interzicere pe baza unui tratat a acestor arme.

DIN FARSELE ISTORIEI

(Un fragment din cartea *La Sinaia, dulceță de amintiri*)

Dinu Grigorescu (elevul din dreapta, la Școala primară

„Carmen Sylva” din Sinaia, actualul Centru Cultural), la sfârșitul anului școlar 1946. Învățător de excepție, blând și nemercantil, Nicolae Sorescu. În stânga fotografiei – viitorul inginer constructor, fiu de mare petrolist, Răzvan Grigorescu (coincidență de nume). Amândoi premianții au confirmat în viață, deși au fost opriți să facă liceul la Sinaia în epoca stalinist-comunistă. Tovarășul Rada, zarzavagiul, tatăl colegului Mișu, cu miniprăvălie pe Strada Aosta nr. 1 (fostă Cășeriei), analfabet, purta pantaloni de vară confecționați din steagul

sovietic și fusese numit președinte la Cultură! Acestea au fost vremurile pe care le mai deplâng bătrânii nostalgici. La comemorarea morții lui Stalin, în 1953, mii de locuitori și muncitori de la Uzinele „Frimu” plâneau în hohote, pe stadionul din centrul orașului (acum este construit acolo Hotelul Sinaia), durerea care era mai mare decât aceea provocată în

ICAN a fost creată în anul 2007 la Melbourne, în Australia, și numără în prezent 468 de organizații din 101 țări.

ECONOMIA COMPORTAMENTALĂ

Nobelul pentru Științe Economice a fost câștigat de către **Richard H. Thaler** (n. 1945, East Orange, SUA) pentru contribuțiile sale în economie comportamentală.

Economistul american este un pionier în economie comportamentală, un domeniu de cercetare unde studiile de psihologie sunt aplicate în luarea deciziilor ce țin de economie.

O astfel de perspectivă încorporează analize mai realiste cu privire la modul de gândire și de comportament al oamenilor atunci când aceștia iau decizii ce țin de finanțe, furnizând noi oportunități pentru elaborarea măsurătorilor care vor aduce beneficii societății.

Thaler a demonstrat că raționalitatea limitată, preferințele sociale și lipsa de autocontrol afectează sistematic deciziile individuale, dar și schimbările la nivelul pieței.

Selecție de V.L.

(Surse: https://www.nobelprize.org/nobel_prizes/facts/; <https://www.agerpres.ro/sci-tech>; <http://www.descopera.ro>; <http://www.cartedelaora5.ro>)

postcomunism de pierderea locurilor de muncă.

În timpul Războiului coreean, în 1952, orașul era împânzit cu panotaje antiimperialiste, antiamericane, înfățișând cizma nord-coreenilor alungând cotropitorul. Atunci când situația s-a stabilizat la paralela 45, au dispărut și panourile, la fel cum au dispărut și acelea care îl înfățișau pe călăul Tito. Din nefericire, astăzi trăim sub teroarea războiului atomic ce ar putea fi declanșat de coreeni, ceea ce ne duce cu gândul că boala netratată se extinde în organismul mondial, iar terapia de șoc poate costa milioane de vieți sau Dumnezeu Planeta!

Linia de sperare între Coreea de Sud și Coreea de Nord

D.G.

CIRIPITUL DE PE MARELE ECRAN

Premierele toamnei

IT (SUA, 2017)

Regia: Andrés Muschietti

Cu: Jaeden Lieberher, Bill Skarsgård, Sophia Lillis, Finn Wolfhard

Gen: Horror

În urma unei veri terifiante, dar și palpitate, șapte tineri marginalizați din orașelul Derry (Maine) se aliază pentru a investiga dispariția misterioasă a mai multor copii, care sunt victimele unei entități supranaturale – Clovnul Pennywise – ce își face apariția la fiecare 27 de ani. Ecranizare a romanului omonim (*Orașul bântuit*, 1986) al scriitorului american Stephen King.

Kingsman: Cercul de aur (*Kingsman: The Golden Circle*, Marea Britanie/SUA, 2017)

Regia: Matthew Vaughn

Cu: Colin Firth, Julianne Moore, Taron Egerton, Mark Strong

Gen: Comedie de acțiune

Atunci când cartierul general al agenției lor este distrus, agenții „Kingsman” sunt forțați să se alieze cu organizația de spionaj „Statesman”, omologul lor în SUA, pentru a salva lumea de un inamic comun. Filmul prezintă continuarea aventurilor tânărului spion Gary „Eggsy” Unwin din „Kingsman: Serviciul secret” (2014).

Febra lalelelor (*Tulip Fever*, SUA/Marea Britanie, 2017)

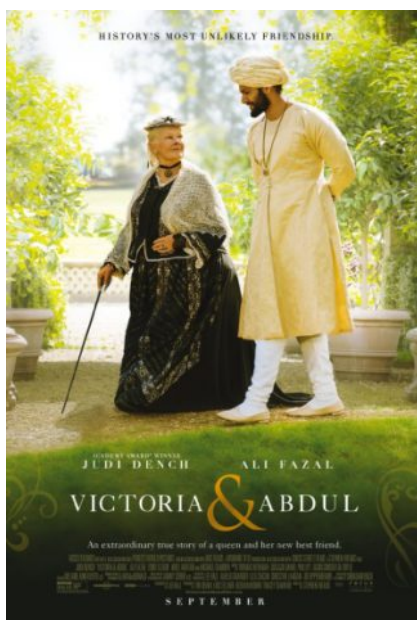
Regia: Justin Chadwick

Cu: Alicia Vikander, Dane DeHaan, Judi Dench, Christoph Waltz, Cara Delevingne

Gen: Dramă istorică

Artistul Cornelis Sandvoort se îndrăgostește de frumoasa Sophia, o tânără căsătorită, căreia fusese însărcinat să-i realizeze un portret în perioada maniei lalelelor din Amsterdamul secolului al XVII-lea. Ecranizare a romanului omonim (1999) al

scriitoarei engleze Deborah Moggach.

Victoria și Abdul (*Victoria & Abdul*, Marea Britanie/SUA, 2017)

Regia: Stephen Frears

Cu: Judi Dench, Ali Fazal, Eddie Izzard, Adeel Akhtar

Gen: Dramedie biografică

Povestea extraordinară a unei prietenii ieșite din tiparele vremii dintre Regina Victoria, aflată în ultimii ani ai existenței sale, și Abdul Karim, un funcționar venit din India pentru a lua parte la Jubileul de Aur al Reginei, și care va deveni favoritul acesteia, șocând astfel curtea regală. Ecranizare a romanului omonim (2010) al scriitoarei indiene Shrabani Basu.

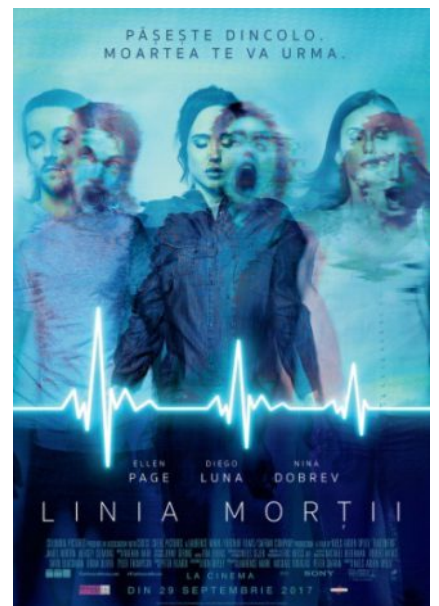
Linia morții (*Flatliners*, SUA, 2017)

Regia: Niels Arden Oplev

Cu: Ellen Page, Diego Luna, Nina Dobrev, James Norton, Kiersey Clemons, Kiefer Sutherland

Gen: SF/Horror psihologic

Cinci studenți de la Medicină concep un plan prin intermediul căruia, unul câte unul, să-și provoace oprirea temporară a oricărei activități cerebrale pentru a afla ce se întâmplă după moarte, urmând a fi readuși la viață. Deși experimentul pare a fi un succes, consecințele acestuia vor pune în pericol viața tinerilor. Continuarea filmului omonim din anul 1990, regizat de Joel Schumacher.

Octav (*Octav*, România/Marea Britanie, 2017)

Regia: Serge Ioan Celebidachi

Cu: Marcel Iureș, Victor Rebengiuc, Alessia Tofan, Eric Aradits

Gen: Dramă

Când farmecul României interbelice începe să renască în amintirile lui Octav, o fetiță ce i se pare cunoscută îl poartă într-o călătorie minunată în timp, în anii copilăriei, pentru a-l ajuta să-și redescopere bucuria de a trăi.

Urmare din pag. 11

Cum s-o faci ca s-o desfaci?
(*Home Again*, SUA, 2017)

Regia: Hallie Meyers-Shyer
Cu: Reese Witherspoon, Nat Wolff, Jon Rudnitsky, Pico Alexander, Michael Sheen
Gen: Comedie romantică

Alice Kinney, recent separată de soțul ei, decide să înceapă o viață nouă și se mută înapoi în orașul său natal, Los Angeles, împreună cu cele două fete ale ei. În seara aniversării celor 40 de ani, Alice cunoaște trei tineri cinești aspiranți care aveau nevoie disperată de un loc unde să locuiască și acceptă să-i cazeze în casa ei de oaspeți, acest aranjament având urmări neașteptate...

Omul de zăpadă (*The Snowman*, Marea Britanie, 2017)

Regia: Tomas Alfredson
Cu: Michael Fassbender, Rebecca Ferguson, Charlotte Gainsbourg
Gen: Polițist

Harry Hole, detectivul-șef al unei unități de elită din Oslo, investighează dispariția unei victime în prima zi de ninsoare din iarnă, crezând că ucigașul în serie poreclit „Omul de zăpadă” a lovit din nou. Cu ajutorul lui Katrine, nou-sosită în echipă, detectivul trebuie să rezolve

misterul, făcând legătura între cazuri vechi de câteva decenii și cazul actual. Ecranizare a romanului omonim (2007) al scriitorului norvegian Jo Nesbø.

Jigsaw: Moștenirea (*Jigsaw*, SUA, 2017)

Regia: Michael și Peter Spierig
Cu: Matt Passmore, Callum Keith Rennie, Clé Bennett
Gen: Horror/Thriller

La un deceniu de la moartea sadicului criminal Jigsaw, mai multe cadavre încep să apară în diferite locuri ale orașului. Toate au ceva în comun: o moarte unică și înspăimântătoare. Pe măsură ce ancheta avansează, toate dovezile indică același (imposibil) vinovat: John Kramer. Cel de-al 8-lea film al seriei „SAW”, care deține recordul Guinness pentru „Cea mai de succes franciză de film horror”.

Selecție de **Vic LANGSTONE**
(www.cinemagia.ro)

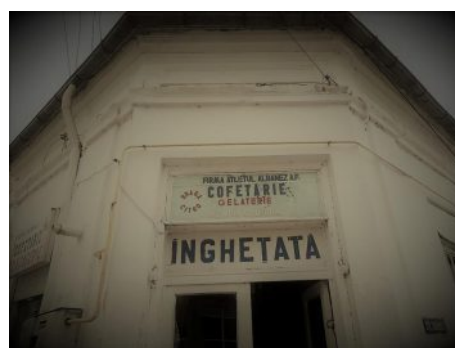
TV CIRIPIT**DIN NOU MODA CONCURSURILOR TV:
„CÂȘTIGĂ ROMÂNIA!”...
DOAR DACĂ (SE) VREA**

Concursurile TV, cunoscute drept *quiz-show-uri* la americani și la britanici, practicate pentru distracție, pentru prestigiu sau pentru foarte mulți bani, au entuziasmat și publicul din România ultimelor trei decade. Ca genuri favorite au predominat concursurile de cultură generală, urmate de cele de noroc, de talente, cele muzicale și gastronomice, majoritatea fiind adaptări ale unor emisiuni internaționale și doar câteva dintre ele – formate originale. Acestea au constituit moduri de relaxare, dar și de antrenament ale minților încărcate de griji, combinând verificarea bagajului personal de cunoștințe cu viteza de reacție, memoria, puterea de estimare, intuiția, logica, cuprinzând și elemente de divertisment, dar și de suspans.

Singurul format original românesc de cultură generală care merită într-adevăr ropote de aplauze este excelenta emisiune

prezentată de Virgil Ianțu – *Câștigă România!* –, difuzată pe TVR 2 (din 17 aprilie 2017) și ajunsă la cel de-al doilea sezon. Concursul este împărțit în trei runde la care participă trei concurenți ce trebuie să răspundă la întrebări de cultură generală (cu nivel mediu și chiar greu de dificultate) referitoare la județele țării noastre, din diferite domenii: istorie, arheologie, geografie, turism, biologie, literatură, muzică, cinematografie, teatru, arte plastice, personalități, sport, religie, lexic. În perioada 22-28 septembrie, pe pagina de Facebook a emisiunii s-a organizat concursul „Câștigi tu, câștigă România!”, în urma căruia, dacă se răspundea corect la întrebarea propusă de organizatori, se câștiga o invitație ca spectator la înregistrările emisiunii din Studioul 2 al TVR. Întrebarea de joi, 28 septembrie, a fost: „Cum se numește cofetăria din centrul orașului Slatina, vizitată de numeroase personalități de-a lungul anilor și care este considerată cea mai veche firmă privată din România?”. Instantaneu am dat răspunsul „Atletul Albanez”. La ora 20.30, organizatorii au

menționat răspunsul corect, însoțit de o explicație: „*Atletul Albanez* este locul unde slătinienii vin să se îndulcească de 300 de ani cu delicatese, fiind singura firmă privată din România care a funcționat neîntrerupt în toată această perioadă, chiar și în timpul regimului comunist. Renumită pentru braga pe care o produce de la începuturile firmei, cofetăria este apreciată și pentru celelalte

Continuare în pag. 13

Urmare din pag. 12

produse ca înghețata, halvița sau baclavaua. De-a lungul anilor, numeroase personalități i-au trecut pragul: Eugen Ionescu, Ion Minulescu, Nicolae Iorga, Amza Pellea, Nicu Constantin, Doina Badea, Dan Puric, Gheorghe Hagi. În 1968, la vizita generalului Charles De Gaulle în România, coloana oficială a trecut prin fața magazinului albanez. Și, pentru că proprietarul de atunci se cunoștea cu Nicolae Ceaușescu, care își făcuse în tinerețe ucenicia la o cizmărie din apropiere, i-a servit pe toți cei din coloana oficială cu bragă și produsele lor tradiționale. Opierea neașteptată la brageria albanezilor le-a adus acestora un plus de imagine în fața autorităților comuniste locale, astfel încât afacerea a rezistat până în ziua de astăzi.”

Vineri, 29 septembrie 2017, în intervalul orar 14.00-17.30, am participat ca spectator la înregistrările a două ediții ale emisiunii „Câștigă România!”. De fapt, filmările începuseră la ora 10.00 și țineau până la ora 19.00, într-o singură zi înregistrându-se chiar 5-6 ediții, posibil și mai multe. Foarte interesant ce se întâmplă în spatele ecranului! Patru cameramani filmau din unghiuri diferite, iar o cameră-macara înregistra prim-planurile și, din când în când, surprindea și reacțiile publicului. Un domn dădea indicații spectatorilor aflați în gradene, alte doamne-redactor urmăreau cu atenție scenariul și tot ce se întâmpla pe platou sau ofereau concurenților apă pentru a-și reface forțele. Sunetiștii, mașiniștii și cei de la lumini erau mereu pe poziții. Prompterul era utilizat doar la începutul fiecărei ediții, textul înscris pe ecran fiind adaptat pe loc de către prezentator. Toată echipa din platou asculta vocea celui (de sus) aflat în camera de producție – regizorul poreclit „Zeus”. La un moment dat, și-a făcut apariția în studio, spre bucuria echipei de filmare, și cel mai bun concurent din primul sezon al emisiunii, câștigător al 10 ediții – Marius Hoară, actualmente colaborator al concursului. Câtă muncă depusă pentru o emisiune, pentru cele doar 48 de minute alocate spațiului din grila de programe, în urma montajului materialului celor 90-100 de minute de la înregistrări pentru o singură ediție! În timpul respectiv ce depășea durata medie a înregistrărilor se mai trăgeau duble și se filmau suplimentar anumite cadre. Am constatat cu plăcere îmbunătățirea tehnică a concursului, din punct de vedere vizual și auditiv, și am apreciat faptul că echipa de realizatori a ținut cont și de părerile telespectatorilor (eu fiind unul dintre cei care sugerau includerea pe burtieră a numelui participanților, dar și a răspunsului corect; totuși ar fi fost indicat să se menționeze pe ecran și profesia concurenților, dar și răspunsurile întrebărilor cu Adevărat sau Fals). Scenografia (noua grafică), dar și ilustrația muzicală sunt o încântare! Concurenții – foarte bine pregătiți și selectați cu multă atenție de către organizatori. Despre **Virgil Ianțu** – numai de bine. Se observă experiența acestuia ca prezentator de concursuri de cultură generală cu care a obținut succesul: în perioada 2000-2003, la Prima TV, emisiunea „Vrei

să fii miliardar?” (adaptare a formatului britanic *Who Wants to Be a Millionaire?*), format ce a fost preluat de Kanal D, în 2011-2012 și în 2014, cu titlul modificat „Vrei să fii milionar?” (gazdă

fiind tot Virgil Ianțu), și în perioada 2007-2008, tot la Prima TV, emisiunea „Te crezi mai deștept?” (adaptare a formatului american *Are You Smarter than a 5th Grader?*). Virgil Ianțu știe să dozeze perfect umorul, ironia, suspansul, dialogul prezentator-concurenți, interacțiunea prezentator-public. Este un amfizion simpatice, charismatic, spontan, cu idei foarte bune și care întreține atmosfera din pauzele de la filmări cu glumițe și scurte fragmente muzicale vocale. Echipa este profesionistă, în frunte cu computerul Xenopol, care selectează întrebările din concurs... chiar dacă la înregistrări au mai fost câteva probleme cu softul, dar și cu unele întrebări, probleme ce s-au remediat în scurt timp.

Dovada calității acestei emisiuni-concurs o reprezintă și faptul că producătorul american de formate TV Tim Crescenti a realizat, în TVR, o ediție-pilot în limba engleză pentru export, sub numele „To Win Your Country”. Mai mult, în septembrie, emisiunea a participat la cea de-a 12-a ediție a concursului Eurovision Creative Forum, organizat de European Broadcasting Union (EBU) în Berlin. Iar realizatorii își respectă telespectatorii, organizând diverse concursuri (reale) pe Facebook, cel mai recent fiind „Câștigă o carte, câștigă România!”. Astfel, în perioada 10 octombrie-31 decembrie 2017, cei care răspund corect la o întrebare din timpul difuzării emisiunii câștigă, prin tragere la sorți, noul roman al lui Igor Bergler, „Testamentul lui Abraham” (Ed. Litera, 2017), care cuprinde organizații secrete, conspirații, mistere, crime, umor fin și referințe culturale internaționale (literare și artistice), primul său roman publicat în 2015 la RAO, „Biblia pierdută”, fiind cea mai vândută carte de ficțiune a unui autor român din ultimii 20 de ani (peste 100.000 de exemplare vândute). Sincer, avem cu ce ne mândri!

De-a lungul timpului, pe micile ecrane din România s-au difuzat diverse concursuri de cultură generală, mai mult sau mai puțin atractive în a pune la încercare cunoștințele telespectatorilor, dar care nu au egalat performanțele emisiunii „Câștigă România!”, primul și singurul concurs despre țara noastră: „Robingo” (prezentator Horia Brenciu, România 1, 1993-1998), „Știi și câștigi!” (prezentator Mihai Călin, Pro TV, 1996-1997; adaptare a formatului american *Jeopardy!*), „Riști și câștigi!” (prezentatori Cristi Iacob și Constantin Cotimanis, Pro TV, 1998-1999; adaptare a formatului american *Jeopardy!*), „Lanțul slăbiciunilor” (prezentator Andrei Gheorghe, Pro TV, 2001; adaptare a formatului britanic *The Weakest Link*), „Deștept și bogat” (prezentator Octavian Saiu, România 1, 2002; adaptare a formatului israelian *The Vault*), „Ruleta rusească” (prezentatori Răzvan Exarhu și Florin Mihoc, TVR 2, 2003; adaptare a formatului american *Russian Roulette*), „Ce-am avut și ce-am pierdut” (prezentator Nicoleta Voica, Antena 1, 2004), „Bani la greu” (prezentator Andrei Duban, Prima TV, 2005), „Cash Taxi” (prezentator Gabi Jugaru, Prima TV, 2005-2006; adaptare a formatului britanic *Cash Cab*), „Te pui cu blondele?” (prezentator Dan Negru, Antena 1, 2008-prezent), „Noroc că știi!” (prezentator Sorin-Lucian Ionescu, Neptun TV, 2009-2013), „Cine știe... câștigă!” (prezentator Dan Fințescu, Prima TV, 2010), „Cu banii jos” (prezentator Dan Negru, Antena 1, 2012-2013; adaptare a formatului american *Million Dollar Money Drop*), „Fii pe fază!” (prezentator Alex Bogdan, Prima TV, 2013; adaptare a formatului turcesc *Cevap Soruda*), „Norocul îți bate la ușă” (prezentator Mihai Călin, Kanal D, 2014-2015), „Crezi că știi?” (prezentatori Florentina Toma și Oana Ludmila Popescu, TVH, 2014-prezent).

Din păcate, în majoritatea cazurilor, așa-zisele vedete invitate să participe la concursuri, dar și unii prezentatori deformează calitativ emisiunile respective prin umorul deplasat-vulgar, cu tente sexuale, ironii, grobianism, chiar dacă anumite elemente sunt regizate pentru ca atmosfera să nu devină monotona.

Continuare în pag. 14

Urmare din pag. 13

În prezent, în grilele TV din România, în afara excesivelor emisiuni tabloide-de scandal, la care bineînțeles că CNA închide ochii neretrăgându-le licența, mai există și unele emisiuni-concurs mai răsărite, așa cum sunt: „The Wall – Marele Zid”, o adaptare a formatului american omonim, prezentată la Antena 1, din 13 septembrie, de către Valentin Butnaru, ce combină întrebările de cultură generală cu norocul și strategia celor doi coechipieri din fiecare ediție care speră să câștige sume cu multe zerouri (concursul este decent, prezentatorul antrenant, întrebările au un grad mediu de dificultate, însă jocul în sine cu bilele verzi și roșii devine haotic), „Crezi că știi?”, un format original prezentat de Oana Ludmila Popescu la TVH, Televiziunea Universității „Spiru Haret” (întrebările din cele 4 domenii – geografie, istorie, literatură și diverse – sunt interesante, dar, per ansamblu, se simte că lipsește ceva din acest concurs) și „Ce spun românii”, emisiunea lui Cabral Ibacka (Pro TV, 2015-prezent), o adaptare a formatului american *Family Feud*, care conține diferite întrebări (dar nu de cultură generală) din cotidian, rezultate în urma sondajului stradal a 100 de români și adresate concurenților din două familii (și în acest caz prezentatorul contribuie la succesul formatului).

În această toamnă, și Pro TV a inclus în grila sa de programe trei emisiuni-concurs: „Pe bune?!” (prezentator Andi Moisescu, adaptare a formatului german *Wer Weiß Denn Sowas?*), „România, jos pălăria!” (prezentator Florin Busuioc; o oarecare reușită față de celelalte producții românești datorată și lui Busu prin buna lui dispoziție și talentul actoricesc, deși toate probele selectate nu sunt deloc originale, fiind preluate din alte emisiuni ce amintesc de producțiile lui Valeriu Lazarov) și „Fort Boyard” (prezentatori Paul Ipate și Octavian Strunilă, o adaptare dezamăgitoare și lipsită de profesionalism a interesantului format francez omonim, dincolo de toate eforturile producătorilor români de a recrea atmosfera originală; filmările s-au realizat în istoricul fort din Franța, costurile de producție

fiind destul de ridicate pentru niște rezultate deplorabile; prezentatorii – pur și simplu antipatici, cu glume și replici seci și vulgare; concurenții – majoritatea gălăgioși și slab pregătiți, nu incită telespectatorii să empatizeze cu ei; muzica – nu păstrează celebra coloană sonoră originală, fiind total schimbată, și nu creează un fond auditiv necesar probelor aventuroase din concurs; personajele sunt neinspirat interpretate de către actori români; mai ales personajul-cheie al emisiunii, Père Fouras, portretizat de Marius Manole, a devenit o caricatură; echipa de producție nu a respectat nici măcar regulamentul și durata probelor actualului format francez, ajuns la cel de-al 27-lea sezon).

Până și simpaticul Andi Moisescu, un profesionist în televiziunea din România – prezentator al lăudabilei emisiuni-magazin „Apropo TV”, ajunsă la cel de-al 26-lea sezon, și jurat de șapte sezoane în show-ul de talente „Românii au talent”, ambele producții marca Pro TV –, și-a dezamăgit telespectatorii prin acceptarea noului proiect „Pe bune?!”. Nu este un lucru rău o adaptare după formatul german, care cuprinde întrebări neobișnuite, șocante chiar, însă nu se ridică la nivelul profesionalismului cu care ne-a obișnuit prezentatorul. Nici nu se dorește a fi un concurs de cultură generală în sine, ci mai mult o emisiune de divertisment. Dar veșnic apar aceleași probleme ale divertismentului românesc de la TV, care se regăsesc și în această emisiune: abundența aluziilor sexuale, a glumelor inadecvate ale invitaților și a întrebărilor cu tematică sexuală.

Concluzia: doar concursul „Câștigă România!” salvează producțiile TV românești de acest gen, fiind singura emisiune pentru care merită să se deschidă televizoarele. Nu vrem să învățăm de la francezi, italieni, britanici și americani cum se fac astfel de emisiuni. Nu vrem să formăm publicul, să-l educăm; ne mulțumim doar cu nivelul actual lipsit de profesionalism. Diagnosticul TV de certitudine: depleție neuronală prin superficialitate și tabloidizare!

Dr. Vlad LUNGU

CIRIPITUL MEDICAL

PREMIERĂ MEDICALĂ ÎNCUNUNATĂ CU SUCCES:

Prima operație pe creier în care pacientul a fost hipnotizat

Neurochirurgii au realizat prima intervenție chirurgicală pe creier folosind pe post de anestezic hipnoza. Pacientul, în vârstă de 73 de ani, a fost hipnotizat pentru a nu simți durerea în timpul intervenției extrem de dificile în regiunile creierului responsabile pentru tremuratură a mâinilor.

Bărbatul, originar din landul german Turingia, suferea de această afecțiune care nu îi permitea să mănânce sau să desfășoare în mod normal alte activități cu ajutorul mâinilor de mai mulți ani, asta în ciuda tratamentului medicamentos administrat în mod regulat pentru tratarea respectivei afecțiuni.

Intervenția chirurgicală a durat 6 ore și a fost efectuată de o echipă de specialiști de la Spitalul Universitar din Jena. Operația nu este una nouă în sine, însă modul de a anestezia pacientul prin hipnoză, și nu prin metodele clasice, este o premieră medicală care o să permită, cel mai probabil, utilizarea acestei metode și pe alți pacienți care nu suportă anestezia clasică. Intervenția chirurgicală a constatat în plasarea de electrozi în zona afectată a creierului și stimularea regiunii și a activității sale. În timpul acesteia, o echipă de anesteziști a fost pregătită în orice clipă să intervină, în cazul în care pacientul ar fi avut nevoie. Dr. Reichart i-a indus starea de hipnoză pacientului și i-a menținut-o pe întreaga durată a intervenției, în timp ce Dr. Walter a efectuat restul operației. Dr. Reichart susține faptul că hipnoza nu este ceva ezoteric, iar procedura nu ar trebui luată în râs, așa cum se întâmplă de cele mai multe ori.

(<http://www.cunoastelumea.ro>)

LEACURI STRĂVECHI FOLOSITE ÎN VREMEA LUI IISUS

Medicamentele și leacurile din perioada în care a trăit Iisus s-au aflat cu precădere sub influența medicinei grecești, considerată revoluționară și eficientă în acele timpuri.

Medicina antică greacă avea în vedere fluidele corporale, precum: sângele, bila galbenă, bila neagră, iar, ulterior, aceste concepte medicinale au fost adoptate și de romani, în timpul vieții lui Iisus.

Istoricul și botanistul roman Plinius cel Bătrân recomanda *tămâia* ca un antidot pentru otrăvirea cu cucută. Se credea totodată că aceasta ar fi eficientă și în problemele digestive, dar și în tratarea răcelii. În plus, era considerată bună pentru tratarea părului și regenerarea pielii. Alături de tămâie, cei trei magi au dus în dar pruncului Iisus *smirna*, cele două daruri fiind considerate a fi de lux și la fel de prețioase precum aurul. Smirna, supranumită și aur pentru sistemul imunitar, în mod tradițional, era folosită pentru a trata artrita, pentru a îmbunătăți circulația, pentru tulburări digestive, dureri ale menstruației, infecții respiratorii.

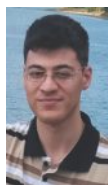
Usturoiul, planta vitalității, este una dintre cele mai vechi plante cultivate, datând de acum 6000 de ani. Egiptenii antici credeau că usturoiul este înzestrat cu virtuți sacre, acesta fiind amplasat în mormintele faraonilor. Totodată, era obligatoriu ca sclavii care construiau piramidele să-l consume, intensificându-și astfel puterea și vitalitatea.

Varza este renumită pentru aproape 90 de remedii. Specialiștii în medicina timpurilor lui Iisus considerau că prin consumul frecvent de varză crudă, organismul este protejat împotriva durerilor de cap, iar vederea este îmbunătățită. Compresele de varză înmuiată în apă caldă erau folosite în tratarea rănilor și luxațiilor, dar și a diverselor forme de cancer, chiar dacă termenul nu era cunoscut în acele timpuri.

(<https://caplimpede.ro>)

BIERTAN, INIMA DE „GROAZĂ” A TRANSILVANIEI (3): FESTIVALUL „LUNĂ PLINĂ”, DEDICAT PRODUCȚIILOR CINEMATOGRAFICE HORROR ȘI FANTASTICE

Dr. Vlad LUNGU

În afara horrorului zilnic din peisajul românesc, oferit de marile și micile capete ce ar trebui retezate pe loc din politică, economie, transporturi, turism, sistemul medical, învățământ, showbiz, România reușește să se înscrie la nivel mondial, din punct de vedere cinematografic, cu două festivaluri de film horror și fantastic, organizate în două puncte de interes pentru turismul național: Festivalul „Lună plină” (ediția a 6-a, 10-13 august 2017, Biertan) și Dracula Film Festival (ediția a 5-a, 16-18 octombrie 2017, Brașov).

		LUNĂ PLINĂ Ediția a 6-a 10 - 13 august Biertan Transilvania FESTIVAL DE FILM HORROR & FANTASTIC			
		JOI 10 AUGUST	VINERI 11 AUGUST	SĂMBĂTĂ 12 AUGUST	DUMINICĂ 13 AUGUST
ION HOBANA	14 ⁰⁰		LACUL BODOM Lake Bodom, Finlanda, 2016, 85'	ATMO HORROX SUA, 2016, 101'	
	16 ⁰⁰	MOTOCICLISTUL SFÂNT Brazilia, 2016, 85'	VISE DE NEON PURPURIU Grecia, 2016, 105'	PĂMÂNT RECE Cold Ground, Franța, 2007, 87'	
	18 ⁰⁰	CONSTRÂNGERE Compușon, Spania, 2007, 71'	CARTEA LUI BIRDIE Back of Birdie, Marea Britanie, 2012, 90'	BAMY Japonia, 2017, 100'	
GRADINA MELIES	21 ⁰⁰	DESDĂȘNEREA OFICIALĂ CASA Huzar, Norvegia, 2016, 30'	THE WANDERERS Romania, 2016, 105'	CINECONCERT CELLOPUN FEMEIA ÎN LUNĂ Frau im Mond	
	22 ⁰⁰	LUNĂ PLINĂ SHORTS 1	LUNĂ PLINĂ SHORTS 2	LUNĂ PLINĂ SHORTS 3	
CINEMA VERTIGO	23 ⁰⁰	VÂNĂTOARE FERICITĂ Happy Hunting, SUA, 2017, 89'	SUSPIRIA Italia, 1977, 92'	ROCKY HORROR PICTURE SHOW Marea Britanie/SUA, 1975, 100'	
KARLOFF	12 ⁰⁰		LUNĂ PLINĂ SHORTS 1	LUNĂ PLINĂ SHORTS 2	FILM CÂȘTIGĂTOR
	14 ⁰⁰		VÂNĂTOARE FERICITĂ Happy Hunting, SUA, 2017, 89'	CONSTRÂNGERE Compușon, Spania, 2007, 71'	LUNĂ PLINĂ SHORTS 3
	16 ⁰⁰				LACUL BODOM Lake Bodom, Finlanda, 2016, 85'

BILETE ȘI ABONAMENTE PE BILETMASTER.RO

LUNAPLINA.FESTIVAL.RO

Cu sprijinul:

Sponsor:

Parteneri media:

(„Constrângere”, „Astă-seară vei muri”), Franța („Pământ rece”, „Pasiune”, „Corpuri cerești”), Marea Britanie („Cartea lui Birdie”, „Holy F__k”), Olanda („Scurtuț, dar drăguț”), Germania („Gelozi”), Norvegia („Casa”), Finlanda („Lacul Bodom”), Italia („Uitare”), Turcia („Cercul negru”), Rusia („8”), Coreea de Sud („Asura”), Japonia („Bamy”), Taiwan („Spiritul aurului”), Indonezia („Oh-bey”), Australia („Cele ascunse”). Majoritatea filmelor, de un kitsch suprem, nici nu pot fi măcar încadrate în genurile horror și fantastic, fiind un atac la bunul gust al cinefililor, selecția acestora sperînd la propriu până și umbra sinapselor neuronilor care încearcă să înțeleagă motivația includerii lor în programul festivalului. Nici acum nu-mi vine să cred că din cele 1500 de producții străine propuse pentru a fi selectate în competiție, ni s-au oferit niște absurdități! O altă întrebare: ce (ne)posesor de encefal a sponsorizat producerea acelor filme, le-a mai și înscris în festival și mai avea și pretenția/speranța să obțină un premiu? Într-adevăr, arta trebuie să țină cont de gusturi și nu poate fi agreată de către toți. Dar, în acest caz, cea de-a șaptea artă – cinematografia – a dat greș, neputînd fi numită artă. Genul horror, cu subgenurile sale – de acțiune, de aventură, de comedie, psihologic, SF, gotic, slasher, splatter, natural, supranatural, cu zombie, found footage –, deși a avut de-a lungul timpului mulți detractori, a fost promovat de către mari regizori: James Whale, Terence Fisher, Dario Argento, Lucio Fulci, Mario Bava, George A. Romero, John Carpenter, Wes Craven, Clive Barker, Tobe Hooper, Alfred Hitchcock, Herschell Gordon Lewis, David Cronenberg, Takashi Miike, Hideo Nakata, Sam Raimi, M. Night Shyamalan, James Wan. Filmele lor au scris un capitol important în istoria cinematografiei horror mondiale, ceea ce nu se poate spune despre producțiile de duzină, semnate de necunoscuți și incluse în Festivalul de la Biertan; nici horrorul nu mai e ce a fost odată!

În filmele selectate, tematica horror este percepută diferit, în funcție de viziunea regizorului și de țara de origine a acestuia, accentul punându-se pe locul desfășurării acțiunii – predominant în case, conace, castele, biserici, clădiri, clinici și laboratoare misterioase, în tabere abandonate, dar și în zone deșertice, tropicale sau înzăpezite, unde mișună personaje care mai de care mai dubioase –, iar subiectul este abordat neinspirat, cu excepția a câtorva titluri („Casa”, „Lacul Bodom”, „Pământ rece”). Mult mai reușite au fost scurtmetrajele („Pasiune”, „Orăcăit”, „Cercul negru”, „Cele ascunse”), care s-au încadrat în alte genuri: dramă, suspans, acțiune, captând atenția – culmea – animațiile comice („Scurtuț, dar drăguț”, „Fac pe mine de mor”).

Deși realizatorii afirmă că este „cel mai liber festival posibil”, este imposibil să nu dezbatem succint modul superficial al organizării acestuia și alte aspecte negative: transportul deplorabil; programarea propriu-zisă a proiecțiilor la aceeași oră (doar dacă te dedublai, puteai ajunge în două locuri diferite în același timp, o soluție a organizatorilor fiind reluarea proiecțiilor nocturne a doua zi, la prânz, dar care și acelea se suprapuneau cu alte evenimente sau cu masa); imposibilitatea vizionării anumitor filme, constatînd că în sălile de proiecție nu mai erau locuri libere (așa s-a întîmplat sîmbătă, 12 august), deși dețineai un abonament pentru toate filmele (biletele procurate online fiind printate personal de către cinefili, care, la intrarea în camping, erau schimbate cu brățări colorate cu sigla festivalului – nu cu numele pacientului –, doar cu aceste brățări fixate la încheietura mîinii permițându-se accesul la proiecții).

Au fost și câteva aspecte ce au meritat a fi apreciate: inițiativa propriu-zisă a organizării unui festival tematic pentru

Festivalul „Lună plină”, un spin-off al Festivalului Internațional de Film Transilvania – TIFF (fondat în anul 2002 în Cluj-Napoca), este organizat de către Asociația pentru Promovarea Filmului Românesc – care promovează, că în cadrul programului a fost inclus un singur film românesc horror (*The Wanderers*), dar, culmea, în afara competiției?! –, directorul festivalului fiind Oana Giurgiu. Ca în fiecare an, de selectarea filmelor s-a ocupat criticul de film Cătălin Mesaru, care, dintr-un total de 1500 de scurt și lungmetraje înscrise în competiție, a ales, cred că legat la ochi și într-o stare confuză (supus oare unui ritual magic amerindian sau haitian de desprindere a trupului de minte?), doar 10 lungmetraje și 19 scurtmetraje din 19 țări: Canada („Omul-țap din Kananaskis”), SUA („Atmo Horrox”, „Vânătoare fericită”, „Vise de neon purpuriu”, „Orăcăit”, „Baie de sânge pe 8 mm”, „Fac pe mine de mor”), Costa Rica („Sub 0”), Brazilia („Motociclistul sfânt”, „Rosalita”), Spania

Urmare din pag. 15

producțiile cinematografice horror și fantastice; existența celor patru săli de proiecție, dintre care două în interior – Sala „Ion Hobana” (poartă numele îndrăgitului scriitor de literatură SF, 1931-2011, primul român licențiat în litere cu o teză de doctorat despre science-fiction) și Sala „Karloff” (după numele de scenă „Boris Karloff” al actorului englez William Henry Pratt, 1887-1969, celebru pentru rolurile sale din clasicele filme de groază „Frankenstein” și „Mumia”) – și două în aer liber – Grădina „Méliès” (după numele regizorului și iluzionistului francez Georges Méliès, 1861-1938, inovator în crearea efectelor speciale) și Cinema „Vertigo” (titlul thrillerului psihologic regizat în 1958 de către genialul Alfred Hitchcock, 1899-1980), dar și proiecția excelentului film românesc „The Wanderers” (singurul horror care ar fi meritat să fie inclus în competiție, nu prezentat ca proiecție specială), regizat de Dragoș Buliga și filmat chiar la Biertan, cu Armand Assante, Lior Ashkernazi, Răzvan Vasilescu și Raluca Aprodu în distribuție. De asemenea, evenimentele conexe festivalului au creat o atmosferă misterioasă, suspansul pulsând în cordurile și celulele nervoase

ale cinefililor: cine-concertul „CelloFun – Femeia în Lună” – proiecția primului lungmetraj de acțiune din istorie, „Femeia în Lună”, regizat de Fritz Lang în 1929, însoțită de muzica trupei CelloFun și de nararea live a Irinei Margareta Nistor –; vânătoarea de fantome „Ghost Hunt” – rezolvarea misterului Proiecționistului Posedat în două zile, prin deslușirea ghicitorilor și indiciilor lăsate de acesta prin diferite cotloane din Biertan – și două jocuri escape rooms – „Escape My Room: Inferno”, bazat pe romanul lui Dan Brown, ce presupunea eliberarea sufletului damnat în maximum o oră și „The Dungeon”, în care trebuia să evadezi, tot într-o oră, dintr-o temniță bântuită.

Duminică, 13 august, s-au aflat și câștigătorii trofeelor Festivalului „Lună plină”, aleși de către cinefili prin înfigerea unor țărushi din lemn în panourile cu titlurile filmelor înscrise: cel mai bun lungmetraj, ce a primit 83 de voturi, a fost „Constrângere” (*Compulsion*), iar la secțiunea scurtmetraj câștigător a fost „Holy F__k”, cu 55 de voturi. Poate la anul se va face o schimbare, care să nu mai îngrozească cinefilii din punct de vedere al organizării!

SIRIUS VET – O MÂNĂ DE AJUTOR PENTRU PRIETENII NOȘTRI NECUVÂNTĂTORI

Noul nostru cabinet veterinar bucureștean preia, prin omonimie, denumirea Sirius, adică „Steaua Câinelui”, din constelația „Căinele Mare”, reprezentând cea mai strălucitoare stea pe care o putem observa cu ochiul liber. Semnificând un câine, un lup sau un cal, Sirius este un simbol al speranței, al vieții, al cunoașterii. O lumină ce sclipește pe cer, dar, pentru a o vedea, nu trebuie să cercetăm bolta cerească. Lumina stelei există în privirile animalelor atunci când ajungem acasă, când le pregătim mâncarea sau când le antrenăm la joacă.

Suntem o echipă tânără și prietenoasă, care nu a uitat jurământul pe care orice medic, uman sau veterinar, îl depune. Suntem o echipă care nu ține cont de rasă, care respectă atât o codiță cu pedigree, cât și una fără, acoperită cu solzi, blană sau pene. Scopul nostru este să aducem veselia micilor membri ai familiei dumneavoastră. Misiunea noastră este sănătatea lor.

Pe lângă medicină, punem mare preț pe psihologie, două lucruri pe care le împletim. Nu reprezentăm omul care face orice câine să tremure, convins că a fost adus doar pentru a fi înțepat. Pentru noi este important să câștigăm încrederea animalului, să devenim prietenii lui, cei care îi recompensează pentru că a fost cuminte, care îi demonstrează că în spatele unui medicament dezgustător se ascunde o recompensă gustoasă sau o hârjoneală bună. O unghie tăiată înseamnă un biscuit binemeritat. Lipsa fricii va face consultația mai ușoară, nivelul de stres va fi mult mai redus, iar pacientul fericit. De aceea, prietenii dumneavoastră necuvântători vor considera acea ușă cu un cățel pe geam locul în care durerea dispare, în care există mereu cineva disponibil să scarpine o ureche sau să ofere ceva bun de mâncare.

Lumina lui Sirius există în ochii nevinovați ai puișului dumneavoastră, noul lui stăpân, pe care îl luați în brațe pentru prima dată, lumină ce vă va ghida și înspre noi pentru a vă da o mână de ajutor în asigurarea și menținerea sănătății prietenului dumneavoastră.

Orar:**L-V: 8.00-21.00****S: 8.00-14.00****D: 8.00-12.00**

Medicină internă
Chirurgie
Teste de laborator
Farmacie
Pet shop
Frizerie și cosmetică

sirius.farmvet@gmail.com
www.siriusvet.ro

 TRAVEL
PE UNDE MAI HOINĂRESC ROMÂNII (8)**Palatul**

Potala a fost, multă vreme, centrul spiritual al Tibetului, dar și cea mai importantă clădire a orașului Lhasa (China), fiind localizat la doi kilometri de râul

Lhasa și de Templul Jokhang. Construit la o altitudine de peste 3700 de metri, are o înălțime de 117 metri și o lungime de 360 de metri, de la vest la est. Lucrările de construire ale palatului au început în anul 1645, pe vremea celui de-al cincilea Dalai Lama, și au durat aproape o jumătate de secol.

Impresionanta clădire de 13 etaje are mai mult de 1000 de încăperi, grosimea medie a zidurilor fiind de trei metri. Ansamblul se întinde pe o suprafață mai mare de 13 hectare. Datorită dimensiunilor sale, stilului în care este construit, precum și operelor de artă pe care le adăpostește (200.000 de statui și picturi murale ce reprezintă o veritabilă istorie în imagini a Tibetului), este considerat drept una dintre minunile lumii, fiind inclus în anul 1994 în Patrimoniul Mondial UNESCO.

Gigantica construcție are două părți: Palatul Alb și Palatul Roșu.

Palatul Alb a găzduit zece Dalai Lama succesivi, precum și curțile lor. De asemenea, în cadrul său se aflau birourile guvernului tibetan, sălile de întrunire guvernamentale și alte instituții ale Tibetului. În această structură uimitoare de piatră și lemn sunt adăpostite

artefacte ce ilustrează istoria, religia și cultura străvechiului Tibet. Sunt statui ale lui Buddha, picturi murale și obiecte de artă realizate cu o măiestrie incredibilă și vechi de secole.

Palatul Roșu reprezintă porțiunea superioară a Palatului Potala, fiind zona în care cei cărora le-a fost conferită calitatea de Dalai Lama de-a lungul timpului obișnuiau să se roage. Tot această zonă a palatului era utilizată pentru studiul religiei budiste, adăpostind și mausoleele defuncțiilor Dalai Lama. Mausoleul celui de-al cincilea Dalai Lama se află în partea de apus a palatului, are cinci etaje și este împodobit cu impresionante ornamente, confecționate din aur, diamante, perle și alte pietre prețioase. Partea superioară a Palatului Roșu cuprinde șapte acoperișuri din bronz aurit. Fiecare acoperiș auriu este decorat cu câte una până la cinci turle sub formă de floare și clopot, care mai servesc și drept paratrăsnete.

În prezent, Palatul Potala este un muzeu de stat aflat sub administrarea ministerului de resort al Chinei, turiștii trebuind să țină cont de următoarele aspecte: Palatul se vizitează în sensul acelor de ceasornic și nu se permite călcarea pragurilor ușilor. Numărul maxim de turiști și pelerini acceptați este de 2300 pe zi.

(<http://www.cunoastelumea.ro>)

ȘTIRI SPORTIVE AFURISITE

☺ Halep a mâncat bătaie soră cu moartea la Singapore, dar a halit titlul de „Regina tenisului”.

☺ Detractorii lui Halep așteaptă la cotitură să le dea mingea la fileu.

☺ Când pierzi, câștigi și viceversa.

☺ Așii din tenis nu ies din mânecă, ci din rachetă.

☺ Viitorul are viitor, Dinamo are trecut.

☺ Banii lui Becali vin din afaceri cu Flerul.

☺ Fluierul arbitrului e girofar pe teren.

☺ Fluierul piciorului e singurul care nu fluieră.

☺ CFR e varză de Cluj.

☺ Echipa CS Chiajna e sponsorizată de fantoma Doamnei Chiajna.

☺ Numai involuntar va putea câștiga campionatul FC Voluntari.

☺ La transferuri, Petrolul s-a scumpit la tărâțe.

☺ Dică e ca Gică.

☺ Căinii sunt la Giurgiu.

☺ Numai sfinți nu sunt la Sfântu Gheorghe.

☺ Botoșeii celor de la FC Botoșani...

☺ De la Timișoara a venit și a plecat un premier cu un șut în fund dat de coechipieri.

☺ Cotonogari politic.

☺ Lovitura de 11 miliarde.

☺ Loviturile de la colț ne izbesc în față.

I. D. CARAIMAN

CASETA TEHNICĂ

ISSN: 2501-2355 * ISSN-L: 2501-2355

„Fundatia Spirit Românesc Pro-Arte și Caritate” - București,
Bd. Libertății, nr. 22, ap. 4, sect. 5, Centrul Civic

Email: redactiaciripitdepasarele@gmail.com;

fundatiaspiritromaneseproarte@gmail.com

Facebook: <https://www.facebook.com/CiripitdePasarele>

Tel.: 0755 200 001 / 0745 044 746

DTP: M. D.

Cap limpede și corectură: Vlad LUNGU

În cuibul redacțional: Semnatarii articolelor

Publicație lunară, asociată Dramaturgilor.

Apare la sfârșit de lună. Abonamente la redacție.

DOI FOȘTI MINIȘTRI AI CULTURII, MEMBRI DE ONOARE AI ACADEMIEI ROMÂNE, EXPUN PICTURI LA TEATRUL NAȚIONAL „I. L. CARAGIALE”:

Marin Sorescu și Viorel Mărginean

Academicianul Eugen Simion – unde este domnia sa este și ploieșteanul comediograf de excepție Mihai Ispirescu – împreună cu directorul general al primei noastre scene, Ion Caramitru, au fost amfitrionii evenimentului de cultură desfășurat duminică, 29 octombrie, ora 12.00, la TNB, care a coagulat un numeros public de celebrități (bunăoară marele arhitect Belea, familia Prof. Dr. Dorin

Sarafoleanu, patronul farmaciilor Catena, pictorul Vasile cel Mare, familia Dinu Grigorescu și nu extindem cronica mondenă).

Marin Sorescu, pictor. Iată cum geniul se ramifică, uluiește, exprimându-se în două genuri artistice aparent diferite, dar poezia nu este o pictură a sufletului și pictura – o poezie a formelor figurative?

vesel, întristându-ne doar vestea dispariției doctorului Dan Acaru, navetist între New York și București, după 1990, prieten al marilor actori de la TNB, figură luminoasă de prieten într-o lume plină de egoism și rivalități. Artă unește, politica dezbină.

Classicus CLAY-MOORE

Arh. Romeo Belea

AM ATINS INCREDIBILUL

Am atins incredibilul
Și m-am instalat în el,
Cât de cât.

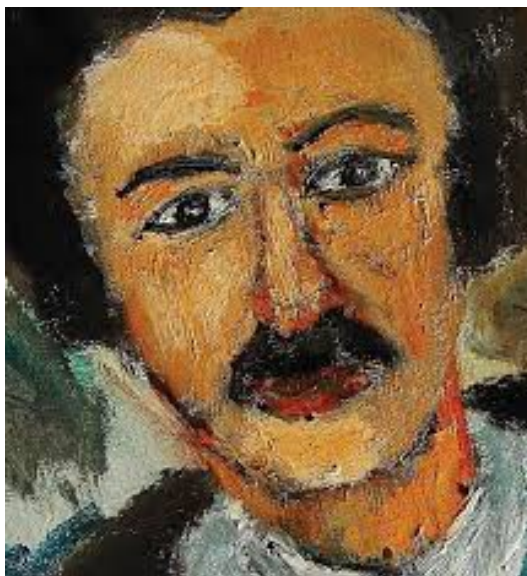
Dar e numai partea de la suprafață,
Pojghița.

Există nenumărate straturi
De incredibil.
(De ceea ce nu-ți vine să crezi)
Ca foile nenumărate
Ce îmbracă un bulb.

Și centrul de foc al incredibilului
Miezul, sâmburele
De necrezut al necrezutului
Este și el un început.
Partea de la suprafață,
Pojghița...

Și tot așa.

(Marin Sorescu)

Viorel Mărginean nu este nemărginit în apetitul său artistic pentru peisaje, unele panoramă, altele cosmice. Aduce în tablou natura, flora, fauna, cu predilecție regimentele de fluturi, dar și peisaje din Veneția, având o operă de mare vastitate și reflexivitate, fundamentată pe impresia unui expresionism naiv, folcloric și filosofic,

devenit stil, într-o manieră dezinvoltă. Pictorul, la senectute, este încă tânăr și productiv artistic, este ludic, fermecat de parfumul Munților Apuseni de unde se trage și de unde își extrage sevele compoziționale și inscripțiile lumii înconjurătoare. Și cum pana nu sare prea departe de cocoș, și fiul, Alexandru Mărginean, i-a smuls talentul, iar nepotul, Mihnea – a treia generație artistică –, e deja un pianist sensibil ce ne încântă prin momentele oferite, în cadrul fabulos al TNB, care este Opera Omnia a marelui arhitect și urbanist Romeo Belea, membru corespondent al Academiei Române, autorul marilor edificii unicate – Sala Palatului și Hotelul Intercontinental. Domnia sa a pozat pentru „Ciripit de Păsărele”, închinând pentru gloria artelor conexe.

Un duplex pictural inedit, fabulos și